حق اثبات

ڪلام

صُوفي فقير جانڻ چن صادق علي رح

مرتب: ياور علي ڪاظمي محبت علي

جانن چن
صادق علي
Gul Hayat Institute

چو تو پاڻ لڪائين، ڇڏ عاشق سان اٽڪل،
آئي طالبن جي توڪل.
اندر ونئو تون آهين، ڪيئن چوان تہ ناهين،
دَمَ دَمَ حڪم هلائين، واہ وٺيا تنهنجا وَل ڇَل.
عاشقن اندر ۾، ثابت ڪَيڙہ سِرَ ۾،
ظاهر زير نہ زَبَرَ ۾، تئين رَاض ساڻ رَلمل.
ڪَلَ تي آهين قادرَ، ظالمن تي ضابرَ،
صابرن تي صابرَ، جمت پٽ ڍڪين تو جُمل جُمل.
اڃي ڪيئي اظهاري، بيرنگ بيڪ بهاري،
"مَحمدي" جي مهنداري، پڳا پوَ مڙئي پَلَ پَلَ.

حضرت فقير محمدي شاه جهانيان

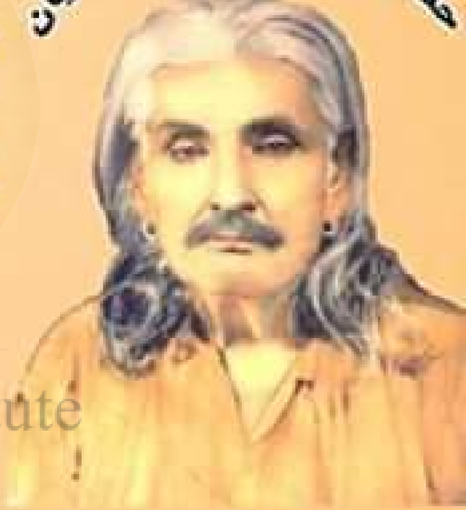

Gul Hayat Institute

هوندي قرآن ڪُلالن کي مليو ڪين الله
روز ڏسن روز پڙهن، ڪيائون نہ اوڏانهن ڪاهہ
"فَدَمدَمَ عَلَيهِم رَبُهُم" اهو رڙهي ورتائون نہ راهہ
امر مڃيائون نہ آڳي جو اٿن نفس ساڻ نڪاح
"جاڻ چڻ" چوي پساهہ، پاڙيائون ڪين پرين سان

Gul Hayat Institute

ياخدا تون عشق پنهنجي ۾ مونکي پرپُور ڪر
خيال ٿي هڪ حال سان روشن قلب کي نُور ڪر
مون هجان مجنون مثل توتي خدا تنهنجو بندو،
عرض منهنجو هي ٻُڌي درگاهہ ۾ منظور ڪر
اُنهي بهشت ڏي مونکي نہ نيش جاتي نہ تنهنجو ڪر ضرور
دوزخ پلو مون کان اهو جاتي سيني ڏُک ڏُور ڪر
رحم جي مونتي نظر صدقي پنهنجي حُضُور ڪر
چن جانڻ سان اهڙو سرڪار ڪر دستُور ڪر

Gul Hayat Institute

هِڪڙا سچا صُوفي پِيا ڦُرسي ٽيٺان آهن ٽُوشي
آئون انهن منجهه آهيان پينگيائي بُونسي
جاڻ چن پنهنجي جيءَ ۾ وجي ٽيو آ جاسوسي
ڪُوءِ جيڪا خاصي، سا مونکي منجهان معلوم ٿي

Gul Hayat Institute

سڏاءِ "صوفي" مذهب رکي من ۾ اُهو ڪاذب آ ڪُوڙي

ڇمڇي بازي ڇِت ۾ ٺُڳيڙ آ لُوسي

ڄاڻ ڇن ڇوي لامذهب صوفي، ڪروڙن ۾ ڪو ليي

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir , 2012

"صوفي" ڪونائين تہ صفا ٿي نہ تہ ميان! ڪر تون معاف
صوفين صحن صفا ڪيا سامين صافا صاف
تون رَکيو گند گهر ۾ لمبي هٽي تو لاف
ڏُوني جي دل ۾ پالين تو پوراف
"لَعَنَةُ الله عَلَي الڪاذِبِين" اهو ڪُوڙن تي آ قاف
جاڻ چن نٿو چري، چيو موليٰ منجهہ مصحف
هر ڪو چاٽي آپ، تون ڪک نہ رکجا ڪُنڊ ۾

Gul Hayat Institute

"صُوفي"

"صوفي" آهي "سچ" لکن مَ ليي کونہ کروڙن کو
"مُوتو قَبَل آنتَ مُوتو" جوگي جو ٿيو
جاڻَ چن چوي سچو صوفي سو، مرڻا اڳي جو مُئو

Gul Hayat Institute

"شريعت"

شريعت مثل ڌوٻي ڌوني کري پاڪ
"لاالهَ الا اللهُ مُحَمَدُ رَسُولُ الله" اولَ نفي پوءِ اثبات
اولَ فنا پوءِ بقا چارني پلنو پاڪ
"مُوتُو قَبلَ اَنتَ مُوتُو" سامين سچي ساک
جاڻن جن چوي سُتري ناهي مذاق،جو سيکر شريعت تي اچي

Gul Hayat Institute

پيريءَ ڪٿون پري تي، بزرگيءَ ڪٿون بيزار
شيخ شيوخي لقب کي هيڪارئون هار
ميوتي ماٺهن جي، بيحد اٿئي بيڪار
"دوزخي" دنيا ۾، چونٽئي مر چوڏار
جاڻَ چن چوي جڳ ۾، اهڙا ڏاڍا ڏار
پوءِ عاشق انهيءَ پار، اوڏو تيئين الله کي.

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir . 2012

چو ڪرين ٿا ڪئُون ميان! تڪبر جيڏي تَڏَ؟

هَنئون نَٿو هيٺ ٿيئين هوڏَ گهڻي اٿئي هَڏَ

ڏيهاڙي ڏينهن ۾ قبر ڪريئي ٿي سَڏَ

خبردار خيال ڪر هڪ واحد ڪي اَٿئي وڏَ

Gul Hayat Institute

جانڙ چن چوي لڏ، جاڻ لڏين ٿو لوڪ مئُون

★

جي ٿو ڏسان پنهنجي ڏوهن ڏي تہ منهنجا قُقڙ ٿا ڦڙڪن

جي ٿو پروري ڏسان تنهنجي رحمت ڏي تہ منهنجا ميرا ٿا مرڪن

"لاتَقنَطُومِن رَحمَةُ الله" جُوتا ٿا جرڪن

جائي جانڻ چن چوي جي والي ٿا ورڪن، پوءِ ٻانهي ٻانهن سيراندي

Gul Hayat Institute

اچي مونکي عشق اُتاريو تہ " اُتي ڳول الله "الا

۱- هتڙي آئين پر لاءِ پيهي، ڪين وسارج وَر کي ويهي
ڏنم عشق صلاح، الا

۲- عشق ٽيو اڳِ ۾ لڳڙيس پوبون، پري ڏنائين ڏانءُ جو ڏويون،
ڪُفر جو ويو ڪُلاھ، الا

۳- عشق وٺي ويو ملڪ انهي تي، جن ملائڪ ناهي جاءِ جنهن تي
رندن وارو راھ، الا

۴- مسجد مندر منهن نہ ڪيو سين، "وَفي انفسڪُم" وادي ويا سين،
ڏاهي ڏنم ڏاھ، الا

۵- جانڻ چئي آلڪ سمايو، سارو سمنڊ پاڻ ۾ پايو
اُتي آ پاڻ ملاح ۔ الا

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir

اهو مرشد ڪهڙي ڪم دا، جيڪو حد دي وچ ڪڙي،
لاحد ڏي نہ لڙي!
اهو مرشد ڪهڙي ڪم دا، جيڪو مذهب وچ اڙي،
لامذهب ڏي نہ چڙهي
اهو مرشد ڪهڙي ڪم دا، جيڪو تسبيح دي مڻڪي ڳڻي،
بي حساب نہ ڪڙهي
آکي "جاڻ چن" سر گهر صدقي ڪامل مرشد تنون،
جيڪو رب ملاڪي تڙي ڪڙي! ڪتان نہ اڙي!

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir , 2012

”مرشد“

(۴۷۴)

سرائڪي ڏوهيڙا: (۱)

مرشد ڪامل اهو آ ڪيجي جيڪو گور ڪون ماري رسا!
لوهه لڙيل ڪون لعل بناري، ڏي پارس رمز دا گسا
جيئندي ماري مُني، جيوائي ڪوڙ وجي ڪو تسا
صدقي وڃان پاڪ مرشد ”مهدي“ تئون جانڻ چن!
جنهن لاٿيان قلب تئون ڪسان

Mohabat Ali Faqir, 2012

"ملان" ۽ "ماستر"

(٥٠٣)

بيت:

مُلان وِڪني، ماستر چاريان، پر مُلن مُلهه حرام
مُلن جي مڪتب ۾ آهي تڪبر جو طولان
ماستر جي اسڪول ۾ آدب آ انسان
پول بيت عاشقن جا، ڪورس منجهه قرآن
جانڻ چن چوي خام، پورب تيندا پڌرا

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir, 2012

ڏٺي مجني هُني ليلا ۾ تجلي پيا پيا چَوَن "ڪاري گدلي!"
١- چيو مجنون "اک نہ هلي ٿي،" "جيتر ليلا جي رنگ نہ ملي ٿي،"
"منهنجي ليلا جي رنگ سان ڪلي ٿي،" "جڏهن ڪاري ٿني ٿي هو ڪجلي"
٢- چيائون مجنون کي "ليلا" مس آ!" چيو مجنون تہ "مس منجھ چس آ !"
"ڏسو قرآن ۾ ڪيڏو رس آ!" "آئي آني آ ليلا جي بدلي"
٣- انهيءَ رمز کي صُوفي سڃاڻن، سهڻي، ڪوجهي ۾ فرق نہ ڄاڻن،
ڪُجهو راز رِندي رِند ڄاڻن، ڪولي ڇڏي عشق آ ڳلي
٤- اچي نينهن وڄايا نغارا، تنهن منون ڄاڻن وحدت جا وڻنجهارا،
"همہ اوست" جا پنڌ نيارا! هڪ ٿيو حرامي حلالي
٥- توڙي ساري عُمر مون وڃائيان، تورو "مهدي" جو ڪين لاهيان،
"جاڻ چَن" مون سيس ڪپائيان، ٻاري مُرشد مون ۾ آ ٻجلي

"عشق مجازي"

"مجازي عشق" آ رهبر خدا جو راھ ڏيکاري
"حقيقت" جي آهي ڏاڪڻ "مجازي" عشق ٿو چاڙهي
چوي جو بن مجازي جي اجائي لاف ٿو ماري
اچي انسان ۾ جڏهن اندر ٿو صاف اوجاري
اندر ۾ آگ "جانڻ چڻ"! برھه جي باه ٿو ٻاري

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir

"قلب"

(۴۲۵)

ڪافي:

ٺاهي قلب تدسي ڪعبو آدم منجهه آيو "سِري وآنا سِرهُو" سر پاڻ ٻنجي آيو

۱- ملائڪن ڏٺو "معبود" آ، تڏهن ڪَيو سجود آ،
انهي رمز مِ ربوب آ، عزازيل ڪي تڙايو

۲- لڳو هو ذوق ذات کي، پسند ڪيائين صفات ڪي،
سهڻو ٺاهيائين محلات ڪي، انهي گهور ساڻ گهايو

۳- ڏسو عشق جون هي چاليون، نت نت آهن نراليون،
ڳجهيون عشق ڪري تو ڳالهيون، "انا الحق" الايو!

۴- جانڻ چئي! تُهي غازي، ڪٽ عشق جي تون بازي،
جيئن دم نه ٿئي پروازي، انهي دم سان دلڙي لائيو

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir , 2012

دڳ

(٢٠٣)

ڪافي:

هنيم الله جو اڳ، ملي ويم دڳ جيڏيون! ڪيو آ مون حاڪم هٿيڪو

١- حيدرين جا ڦل ٿيا، الوڙي ميان، لڌو نيڻي ماڳ مڪين، سُونهان دڳن،

جيڏيون اهو هم توڙنون طريقو

٢- عشق اچي امداد ڪيو، الوڙي ميان، وري آيم وڳ پاء پهگ،

جيڏيون مون ڪنيو آهي عشق جو ٺيڪو

٣- جيڪي ٻنٺيون لڳاسي نہ پُنا، الوڙي ميان، پلي ويو سارو جڳ، لڌئون نہ دڳ،

جيڏيون مون تہ لڳي وس ليڪو

٤- جاڻ جن جاني چوي، الوڙي ميان، "مهدي" جو آهيان سڳ، تنهنجي آ لڳ پڳ،

جيڏيون ناهيان مون پاڻ وسيڪو

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir -2012

متّي دا آنا متّي دا کانا، آني آني جهان!

١- متّي هر جاءِ حُکم هلاوي، سوا متّي دي کون سماوي،
ويکو متّي دا شان!

٢- مس متّي دي قلم متّي دا، صفحا، ورق، کاتب متّي دا،
متّي هي فرقان!

٣- متّي هي مصري متّي هي ماکي، هر شئي ڏيندي متّي هي ساقي،
متّي هي سبحان!

٤- تاج متّي دا تخت متّي دا، چن جاتن بالا بخت متّي دا،
متّي هي سلطان!

Gul Hayat Institute

Mohammad Ali Fayaz, 2012

دڳ

(٢٠٤)

ڪافي:

هنيم الله جو اڳ، ملي ويم دڳ جيڏيون! ڪيو آ مون حاڪم هتيڪو

١- حيدرين جا ڦل ٽيا، الوڙي ميان، لڌو نيڻي ماڳ مڪڻ، سُونهان دڳن،

جيڏيون اهو هم توڙئون طريقو

٢- عشق اچي امداد ڪيو، الوڙي ميان، وري آيم وڳ پاء پهڳ،

جيڏيون مون ڪنيو آهي عشق جو ٺيڪو

٣- جيڪي ٻنيون لڳاسي نہ پُنا، الوڙي ميان، يلي ويو سارو جڳ، لڌئون نہ دڳ،

جيڏيون مون تہ لڳهي ويس ليڪو

٤- جاڻ جن جاني چوي، الوڙي ميان، "مهدي" جو آهيان سڳ، تنهنجي آ لڳ پڳ،

جيڏيون ناهيان مون ياڻ وسيڪو

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir 2012

درويش

ڪئين سچا درويش پيا دلريش ٿيان آهن رڳو ويس
آئون انهن منجهه آهيان لڪندي لوڪ لبيس
آجهو نه اتم اوڇرو نڪي ڏاريم ڪيس
پر "لاتقنطو من رحمة الله" منهنجو رهبر آهي رئيس
جانان چيو جوڳي پرويش، پرورش پياڏي جي ڪندو

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir

(١)

جن ڪلمو پڙهيو زبان سين، تن وٽ آهي ڪال!
جن ڪلمو پريو قلب سين آهي مال و مال
ڪلمي جي الله ڪي ڏني عشق صلاح
"نفي" تي تہ اثبات ٿيڻ پوءِ ٿيڻين الاالله"
"نانهہ" منجهئون "آنهہ" تي ظاهر ٿيو الله
"جانڻ چئن" چوي باني تاج ڪُلاهہ، مالڪ بڻيو مُلڪن جو!

Gul Hayat Institute

Faqir Janan Chan Adabi Markaz Hyderabad, Sindh

هي تاب آ سهڻل جي اکڙين جو نہ پاننج سي آ
ويو مٿي هلندي مونکي سر نرک نيڻن جي آ
ارچتو اکيون، کنيئين ٿهہ ٿهہ ٿکاون تي ويا
ريفلون سهڻل جي اکڙين ۾ پانئيان سنگين آ
ڪَکَر تيرن جو وسي پيو جيئن سانوڻ مينهن آ
تو اَصيلن کي آزاري آهڙو نادر نينهن آ
"چَن جانڻ" جن لڳي تن کي خبر نيئنهن آهڙو شينهن آ

پهرو

پهرو بيهارين پاڻ تي ٿو کي ڍوهڙ آهي ڍپ

نيت تنهنجي نانگ اُ سيني سربني ٿو سپ

”اِنَّ اَولِيَاءَ الله لاخَوفٌ عَلَيهِم وَلاهُم يَحزَنُون“

شرڪ نہ تنين کي شڪ

جاڻن جن جڙي جن کي مليو حق، خوف نہ خطرو تن کي

Gul Hayat Institute

Faqir Jaman Chan Adabi Markaz Hyderabad , Sindh (2012)

پاڪ، پليت

(٦٩)

بيت:

صغير هُئين ته "پاڪ" ڪبير ٿيئين ته "پليت"
ڪَلهه هُئين اَڄ هيئن اها ڪهڙي آهي ريت؟
آهين سڀ ساڳيو تون ڪڏهن ناهين پِليت
"مُوتُو قَبل اَنت مُوتُو" رکيئي نه سيت

جانِ جن چَوَي منهنجي پِني رَجي نيت، توکي وڏائي آهي پليت ڪَيو.

Gul Hayat Institute

Faqir Janan Chan Adabi Markaz Hyderabad , Sindh (2012)

ظاهر عُمر زبان، تَن ۾ تنوارين
چورنَ ڪين چپن ڪي، گُونگا ٿي گهارين
توحيد جي تلوار سان مُلحد کي مارين
ظاهر جي زُهد کي ويراڳي وارين
مُورنون مجوتيءَ جا ڏاڳا نه ڏارين
جاڻڻ چن چئي سورين، ڳجهو مشيو مَن جو

Gul Hayat Institute

Faqir Janan Chan Adabi Markaz Hyderabad , Sindh (2012)

الف

(٢٠)

بيت:

مرشد پاڪ مهدي امام مونکي ڪنيو هَنج
اُنون گندي هيس گدي منهنجا سيني ٿيا سهنج
پنج مڪان، پنج ڪلمه، پنج رڪن، پنج طريقه پنج مُصلٰه،
پنج ڪعبيُ، پنج ڪتاب گُهمايانين سين منجهه
چوڏانهن طبق قدم ٿيو هڪڙو، لکين آثار، لکين پاتارِ
"پنج تن" جسم هڪڙو اسم ٿيا پنجُ
جانڻ جن چوي هڪڙي "الف" منجهه، سارو مون سنسار ڏٺو

Gul Hayat Institute

Faqir Janan Chan Adabi Markaz Hyderabad , Sindh (2012)

ڏنگ رکي آيو ٻول "ڏسان ته مونکي هٿ ڪير ٿو سڃاڻي!"

١- ظاهر باطن رنگ رڪيائين، ڳولن وارن کي پرکيائين،
"آنا اَحمَد بِلا ميم" ٻولي ٻُڌايائينس ٻول

٢- حد لنگهي ٿيا عاشق ڳرلا، اولي منجهانئون پڳانئون پرلا،
لاحد ۾ ٿيا محب سان ميلا، پيري ڏنائين جهول

٣- صوفين سوجهي صاف سڃاتو، مَن منجهه ماڻڪ پارس پاتو،
نينهن نباهيو نانگن ناتو، وٺي ويهاريائين ڪول

٤- رمز اها ڪو رند پڇاڻي، مام انهي کي ڪو مانجهي ماڻي،
جاڻن چن پيتو ڇاڻي، تولا ماسا تول

عشق ناهي چرچو، هن جو مهانگو آ مُلهه
ملي نٿو مال [illegible] جو سودو سَنل
ڪڻ ملامت مر [illegible] هانگا مر ۽ هَل
ٻاري ڪڻ مٿي تي [illegible] هو ڪَهر وارو ڪُل
جانڻ چِن چوري پوءِ اهو ٿيندني مُلهه،
جو قيمت پاڻي ڪري نه سگهي!

Gul Hayat Institute

عشق ڇا ڄاڻي سائين! مذهب ملت؟ رستو هن جو آهي جُدا

١- صنعان ٿي چاڪ پيو وڃڻ چاريا، دين ايمان ڪيائين فدا

٢- عشق جون خبرون عاشق ڄاڻن، صورت ۾ ڪن فرض ادا

٣- "الستُ بِرَبّڪُم" چئو ڇيائين، اسين "قالو ابليٰ" هون ٻول ٻڌا

٤- ڇيو "جاڻن چن" ڪيِ مرشد "مهدي"، "مام انهي ۾ ڳول خدا"

Gul Hayat Institute

(٣٦٢)

سرائڪي ڏوهيڙو:

الله عشق نصيب ڪري اي ملان تڏهن الله سڃائي
عشق مي دور تہ الله بہ دور مخفي راز نہ ماڻي
حضرت عشق جي هادي تيڙهي مڪڙا قدم تون چائي
آکي جانڻ چن سوا عشق باجهنون هن بي سب ڪم اجائي

Gul Hayat Institute

مذهب ڪمارڻ ديد ڪپاڻ! اُهو پير پُٽي نہ پَسي
دُوئي والي ديوار اَنڌاري، قلب اُنهان دا ڪَس اَي
"عشق ڪمارين ديد وڌاوين" ڏتا "مهدي" ڏَس اَي!
بن عشق ڀاڄهئون جانڻ چن! ويچ ڪون خُدا وت رَسي

بنا عمل "علم" ائين جيئن سُڪَي وڻ جي ڪاٺي

نڪو ٻن نڪا ڇانو نڪي ٻُور نڪا ٻاٽي

نڪي ڦر نڪي ڦل جيئن بنا شمع ڄاٽي

نڪي جڙ نڪي تڙ جيئن ڳُوهه بنا ڪاٺي

"جاڻ چڻ" چوي اعتبار سان پاتي جن جهاتي

تني ڪي ذاتي، هڪڙي "الف" ئي اڏي چيڏيو

Gul Hayat Institute

جنهن کي هيوني روزو رکاڻو، تنهن کي ڇڏيو اٿئي ڇيڪ
سکڻو ٻڌيو ٻوٽ کي پاڻ سڏائين نيڪ
مالڪ کي معلوم ٿيو ٻچڙا تنهنجو ٻيڪ
"جاڻ چن" ڏيک، تنهنجو مکر ني معلوم ٿيو

Gul Hayat Institute

Gul Hayat Institute

"وضو"

سرائکي ڏوهيڙو:

خفا روز وضو دا چوڙ ملان! هک ڏينهن وضو کر کيوں نہ چوڙيں؟
عشق دي لهر وچ ڈو وچ کپڑي، کٹي خار دي خارج کيوں نہ توڙيں؟
پاک وضو کر دل والا، کڍ غير کُون باهر کيوں نہ چوڙيں؟
آکي "جانڻ چن" سوا عشق دي حاصل يار نهيں لک سجدي ڏيويں کروڑ توڙي

Gul Hayat Institute

جن کي
پنجتن پاڪ عليهم السلام جي
ناهي سڃاڻ
جانو ڪي تن جي
ڪانهي ڪا ڪاڻ

نَفس ماريئي ڪِينڪي،
الله ڪِيئن ڏِسين ؟
ڏَرُو نَہ ڀَڳُئي دُوئيءَ جو،
پِرين ڪِيئن پَسين ؟

- جانن چن

Sufi Faqir Jumun Charn

Gul Hayat Institute

Gul Hayat Institute

(٥)

سرائکي ڈوھیڑو

احد، احمد ماھي ھکڑا، میں کڈھن منھن نہ موڑاں
امین عقیدي دوزخ جاواں، صدق مول نہ توڑاں
تحت الثرا توڑي نیوں، تب دامن مول نہ چھوڑاں
جنھن نال پڈي ھاں تنھن نال چڑساں، مین سائین دي نال سوڑھیاں
عربي ڈول دي کول ھوواں، ھن میڈیاں نصیباں ڈوڑیاں
سرکار مدیني تاں صدقا ویجاں مین جانڑ چھں، ھن مین تي کرم کروڑاں

"الف" آهي اسم اعظم جو آهي پڙهيو ڪر ڪر

بُرو آ جُرم "ب" وارو انهيءَ کنون آ بچيو ڪر ڪر

Gul Hayat Institute

ڏونگر ڏور نہ سسئي ! نکي جبل ساڻ جهيڙ
پنڌ ڇڏي ڏي پيچرا ڪيچ نہ پيا، تون ڪيڙ
گهر ۾ ڳول ڳهوٽ کي، نند اکين جي ڦيڙ
"وَنحن اَقرب" واعدو، ڳول وجودي ويڙ
جاڻن چن نہ ميڙ، مشتون ماڻهو پنهنجي
Poetry: Sufi Faqir Janan Chan

نڪر شال نڪريون تيئن، تهنجا ڏامي ڇڏن ڏير
وڃني واڍوڙيا اچي، تو ٺڙون سڏا ناهن سير
اڃت وڃان اوڏانهين، شال مونکي ٿئي نه اوير
ڄاڻان ڇڻ سوير، پس پارس پاڪ پنهل کي

Gul Hayat Institute

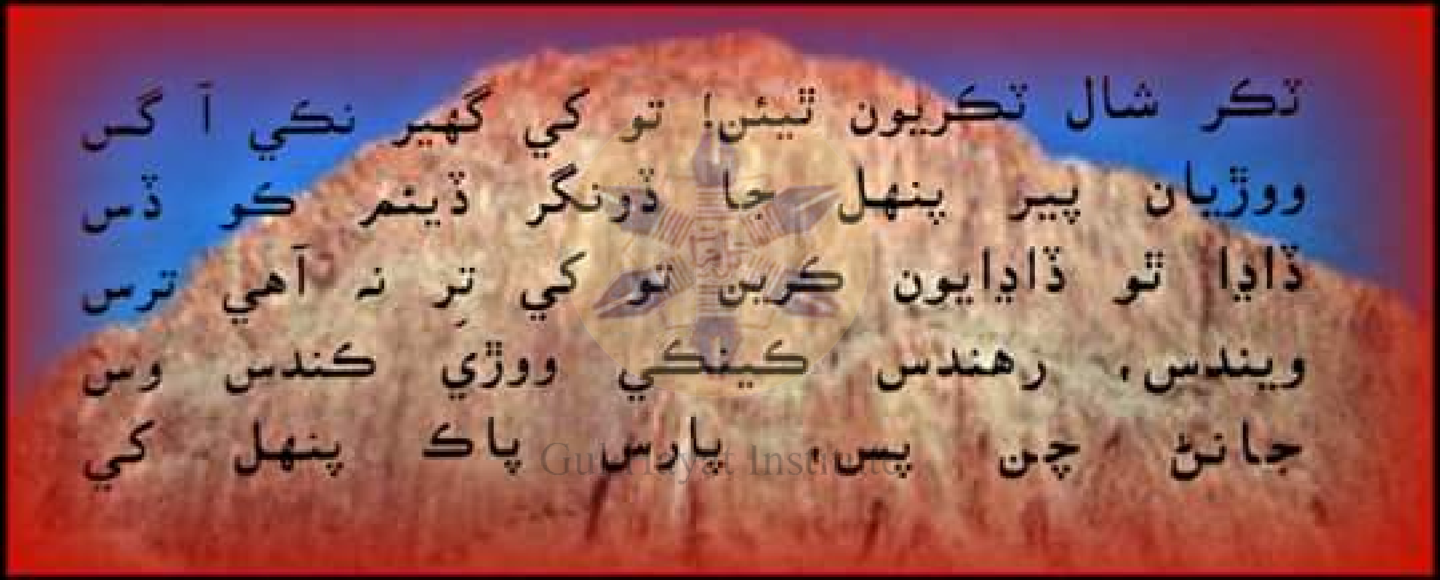

Gul Hayat Institute

سُور پلي تنهنجا ساڻ هُجن مون سان تون ٻه ساڻ هجين، الا هي الا

۱- نه سور وڃن نه تون وڃي، منهنجو پريل ماڻ هُجي، الا هي الا

۲- روئڻ تنهنجي عشق [illegible] مونکي اها تاڻ هُجي، الا هي الا

۳- "فاذ ڪُروني اذ ڪُر ڪُم" مونکي اهو ڏانَ هُجي، الا هي الا

۴- اندر ٻاهر تو ڪَي ڏسان، شال پنهنجو نه پاڻ هُجي، الا هي الا

۵- ناهي "جاڻڻ" جوڙ جتي، مونکي اهو ڄاڻ هُجي، الا هي الا

Gul Hayat Institute

شاهہ نہ پير، نہ مين بزرگ
نا ڪوئي مسڪون منے
چن بلائيم چاهہ ڪنون
هٹ چن در يار مين چھنے
جاڻان چن
Sufi Faqir Janan Chan

مون کي تڏهن خوشي آهه
ناتو توسان نڀائيمسي
هر حال ۾ هميشه
Gul Hayat Institute
Sufi Faqir Janan Chan

آدم آهي پاڪ
پاڪ پليت ڪڏهن نه ٿيندو

Gul Hayat Institute

اَلفْ پاتو
مِيمَ جو بُرقعو
مُنجهي پيو آن مُلان قاضي!
اُسنْ جو ٿيو
نٿو ڄاڻي
ٻانئي عشق آهي بازي

الله اَحد تي آءُ
وَٺ نِي سجُود ڪَن ٿا
مُلا مُنا تنهين کي
احد کي عبد ڪن ٿا

Gul Hayat Institute

حق جو
آيا
باطل
ذاڪرن
مُلڪ
ماڻهو مُنجها يا
Hayat Institute

الله پنهنجو پاڻ گهر ناهيو
پٿرن ڪمن نه بنايو آهه
قلب ناهي حصو قدسي
الله آدم ٿي آيو آهه

جانڻ چڻ

Gul Hayat Institute

فقير جو منڪر الله جو منڪر

فقير اوّلين فقير مرسلين

جاڻ چن

Gul Hayat Institute

‘عشق’

عشق اچي مونسان ڳالهيون ڪيون اُونهي پر اُونهيون
ڪُن نيڪون ڪان اڳ جون جهوني پر جهونيون
جانڻ چِن اُميدون پُنيون، عشق جي انصاف جون

Gul Hayat Institute

’بنا عمل علم‘

بنا عمل علم ايئن جيئن هينگي کر
هُن کي سيوا ناهي سمنڊ جي هُو کيئن لهي تر
جاڻ چن توڙي ڪري لک مڪر، تہ بہ پارئين آهي پڌرو.

Guru Hayat Institute

'احرام'

عاشقن احرام عمر جو ويندي قيامت تائين
حاجين احرام ٿي ڏيهاڙا، وري ساڳيو ڳن کهاڙي!
ڇڏي عشق الله جو ڏنائون ڪياڙي
جانڻ چڻ چوي واريءَ جي ماڙي، اَڏي اَڏبي ڪينڪي.

Gul Hayat Institute

Sufi Faqir Janan Chan (1895-1995 AD), Sindh

آئون ڳڻ ٿو ڳايان تن سائين! جنهن پارايو جن
پاڪن مونکي پاڪ ڪيو ميري ڌوتي اٿن
١- چني چوري ڳنڍيائون، گڏون گڏيو اٿن
٢- رنگي رنگ لائيم، تلڪ لڳايو اٿم
٣- ڪنيم گام گروءَ ڏي، چيريون چم چم ڪن
٤- سنيالي سنيار وڌائون، چڙا ٿا ڇُونگارن
٥- عشق انعام ڏنائون، بيحد بخشيو اٿن
٦- "فَاذِڪُرُوني اذڪُرڪم" قرب ڪيو اٿن
٧- جُسو جيءُ جانڻ چن جو "مهديِ" "مهديِ" ڪن.

Gul Hayat Institute

آئون ڳڻ ٿو ڳايان تن سائين! جڻيو پارايو جن
پاڪن مونکي پاڪ ڪيو ميري ڌوتي اٿن
١- چُني چوري ڳنڍيائون، گڏون گڏيو اٿن
٢- رنگي رنگ لائيم، تلڪ لڳايو اٿم
٣- ڪنيم گام گروءَ ڏي، ڇيريون ڇم ڇم ڪن
٤- سنيالي سنيار وڏائون، چڙا ٽا چُونگارن
٥- عشق انعام ڏنائون، بيحد بخشيو اٿن
٦- "فَاذۡكُرُونِي اَذۡكُرۡكُمۡ" قرب ڪيو اٿن
٧- جُسو جيءُ جانڻ چن جو "مهدي" "مهدي" ڪن.

Gul Hayat Institute

سڄڻ سندا سُور توکي ماڻھو ٿا پڇن تہ ”مر“
مون وٽ پارڻ پار تون، سُڄ جوَ آھين ثمر
مون آھيان مھماني تنھنجي، تون ھڏا ماس پيو چر
مون ڀلي جان خاڪ ٿيان، تون سھنجو ٿي سڀر
تو آئي آبادي ٿي، وسي پيو اڱر گھر
اونداھيءَ مان سُجھندو ٿي پيو، ويجھو ڏٺم ور
جانڻ چن چوي سامي سي سڏن جن وٽ سُور سڄڻ جو

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir, 2012

ٻاهر ميرا هنج اندر تن اُجرو
سوجهي لڌائون سڄڻ جو حال اَندر حُجرو
لاحد ۾ لنگهي ويا مليو تن مُجرو
"مَن رانِي فَقَد راءِ الحَق" ثابت تِين سُجرو
جيڪو دم گذريو جانڻ چڻ! الله سان

(١٥٨٠)

ڪافي:

"مي" نہ مجي ها "هُو" نہ مجي ها، "مي" "هُو" اثبات ڪري ٿو

١- "مي" ٿو ساري "هُو" ٻہ ٿو ساري، "مي" ٻہ گهُري ٿو "هُو" ٻہ گهُري ٿو

٢- مي ويو "هُو" ڏي "هُو" آيو "مي" ڏي "مي" ٻہ سُري ٿو "هُو" ٻہ سُري ٿو

٣- "ناڏ ڪُروني اُڏ ڪُرڪُر" تيِن ڏڙو دوئي جو ڪُر تيِن هيڪڙائي جو مچ ٻري ٿو

٤- "مي" "هُو" جو آمي ٻهانءِ سر سچائج ساڳو سُبحانو، پير مُغان ٿي پڪو ڪري ٿو

٥- عام چون ٿا "غير آمي"، فند نڪي ڦير آمي، "جاڻڙ چڻ" چوي لڪ ڪري ٿو

Gul Hayat Institute

(۲۹۳)

سرائڪي ڏوهيڙا (۱)

شهر شاهاڻي ڪمبيؔ جاتم، ڏٺهين دلبر دي تي حج اي،
"شاهپور" سمجهو "بيت المقدس"، ظاهر پيالا مج اي،
جاڻ چن کر مُرشد ڪون سجدا، ميڏي "مهدي" پليندا لج اي.

Gul Hayat Institute
Yaseer Ali Kazmi Nohabeli Ali Faqir, 2012

هم اوست جي حال جي آهي ريت ٻلي

پاڻ سڃاتائون پنهنجو ڳولن ڪانه ڳلي

"وَمَن عَرَفَ نَفسَهُ فَقَد عَرَفَ رَبَّهُ" رندن رمز رلي

جاتي ڪاٿي پاڻ کي ڏٺئون جاڻڻ چڻ جَلي

گناهگار ولي، هم اوست ۾ هڪ ٿيا

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir, 2012

چڏي نقل نماز کي اصل نماز نِيت

"فَاذڪُروني اَذ ڪُرڪم" ڪي ٿيئي پريت

پنج وقت پري رهيا، اٺئي پهر جيت

وٽ نہ پوي وار جي ساري عمر سيت

جانڻ چڻ هن ريت، گر سان گاروڙي مليا

Gul Hayat Institute

Verses by Sufi Faqir Janan Chan (1895 - 1995 AD)

نيتان ٽو جي نماز ڪي تہ ڇڏٽو پوي ٽو الله

پُٽي ٽٽي ٽي پر ڪي پڇي ٽو ويساهہ

صوفي سجود سر ڪي رهبر ڏسيو راهہ

منهنجو عشق مهديءَ جي سائو ڪيو آ ساهہ

ظاهر ۾ "مرشد، هادي" باطن ۾ "الله"

رک جاڻ چن! سماءُ، ڳجهي ٻڌائي نہ ڳالهڙي!

Gul Hayat Institute

Mehboob Ali Faqir 2012

آڏوتن لاءِ اڳتي ڪاهيو مُنٽي ڪاهه
پسٽو اٿئي پر ڪي ته سانگو سر جو لاهه
بولي ٻانهپ جي هجيئي سينو نڪي ساهه
راتيان ڏينهان ڪاهه، ته جاني جن! جوڳين کي ملين

Mohabat Ali Faqir, 2012

لاهُوتن جي لُونءِ ۾ لڳي آهه لغار

ڇني ڇڏيندو ڪينڪي ستت لهندو سار

حُجت ڪانهي هوت سان آهيان تن آڌار

"جاڻ چن" وجود ۾ ويهي ڪر ويچار

جنهن تي ڪلمو پڙهين نروار سو ڪڏهن ڇڏيندو ڪينڪي

Mohabat Ali Faqir, 2012

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir,2012

مُلان جي صحبت کئون اٿئي چڱي صحبت چور
چور جي چڱي نہ ڪندئي تہ ڀٽي ڀٽندئي ڊورا!
مُلان جي محبت اٿئي ٿنچي ايمان جي ڪور
وڙهائيندئي الله سان، ڪندئي ايمان کي پور
جانڻ چن چوي وين اٿن اٿئي پهر الله سان

Gul Hayat Institute

پاڻي آيس پاند ۾ مڙيئي مدايون
ڪنئي سگهان ڪينڪي تم ڪُلهن ۾ ڪايون
تنهنجي قهاري ڪنؤن ڪنبن پاڪارن پايون
"لاتَقنَطُومِن رَحمَةَ الله" ڏنئي واڌايون
دلبر ڏنئي دلَ سان دل کي دلجايون
جانڻ چن جايون، اٿم هنڌ حضور ۾

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir, 2012

صُوفين قرآن ڪنون پُڇيو دفعو هڪ

"مُوتُو قَبلَ اَنت مُوتُو" چاهه رکيائون چِڪ

"اَلانسانُ سِرِي وَاَنا سِرُهُ" لهي پيا لَڪ

"خلقَ الادمَ اَعليٰ صُورتً" ويا شڪ شِرڪ

"اللهُ بِڪُلِ شَيءِ مُحيطً" هر جاءِ ڏٺائون حق

وِسوسا وِيا هليا پنجي وئي اٿن پڪ

"جَانڻ چن" چوي سبق، هڪڙي مان ٿي حضور ٿيو

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir, 2012

گهول گهتان اهين خوشيان نون، اهي خوشيان ڪيهي ڪم ديان!
جنهان خوشيان دور ڪيتا هي دلبر، ٿيا يار پري بي غم دا
آکي ”جاڻ چن“ انهي خوشيان تون اهي غم پلا،
جيڪي دوست ميلن دم دم ديان

Gul Hayat Institute

سرانڪي ڏوهيڙا: (١) (٣٩٩)

لوڪان ڪيتي "غم" مصيبت! غم روز اساڏي عيد اي
غم وڇڙيا يار ملاوي جلدي، ملي دوست دي ديد نال ديد اي
غم عين ثواب هي سيان! غم والا روز شهيد اي
آکي "جانڻ چن" هووي حيف تنهان ثون، جنهان ڪيتا نہ غم خريد اي

Gul Hayat Institute

نکي ويا مسجد ڏي، نکي ويا مَندر
سامين ويهي سِک سان اوريو عشق آندر
آڏُوتي ايندا ڏسي دلَبر کوليو دَر
جاڻ چن هن پَر، گُر سان مليا كاپڙي

اسان بيشڪ هُون نمازي، هَر صُورت ڪُون هي نيازي
١- اسان آپ مسجد مَندر، معبود اسان ڏي اندر،
اسان برهه دي بيشڪ بندر، اسان ڪون عشق ڪراني آزي
٢- جڏهن "مهدي" مُڪرّا ورڪايا، مين سهجنون سجدا پايا،
اهو صوفي سر سمجهايا، گِني دل وچون دور درازي
٣- ڪتان مومن هُون ڪتان ڪافر، ڪتان مالڪ هُون ڪتان بَردر،
"چَن جانَن" ميڏا مظهر، ڪتان هُون شريعت دي قاضي!

Mohabat Ali Faqir, 2012

ماريا ميكون يار سجن دي حاكم حُسن هزاري، الا
جلوا جوت كمال تنهين دا، كيتي فوج ٹياري، الا
١- نُور دي تجلي "طُور" جلائي، جل گئي ٹكري ساري، الا
"موسيٰ" كنون جو هوش جُلا گيا، ڏيون نال ڏيكاري، الا
٢- "رحيم"، "كريم"، دلاسا دلبر، ڏينداهي هكواري، الا
دڙكا دوست وَلّ وَلّ ڏيندا، ڏربندا نام "قهاري"، الا
٣- "وَنَحن اَقرَب" اَك سُنايس دوست ڈتي دلداري، الا
انهي وعدي تي اعتبار اسان كُون جانڻ چس بهاري، الا

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir, 2012

معرفت ۽ ملاوت

ملاوٽن مُلڪ ۾ ماڻهو مُنجهايا

”شَاهي“، ”پيري“، ”بزرگي“ وري ”صوفي“ سڏايا!

”مڪرو مڪر الله والله خَيرُ الَماڪرين“ مَڪَر بنايا

”جاڻ چڻ“ چوي اُهي ڪين آيا، معرفت واري ملڪ تي

Gul Hayat Institute

عشق مولىٰ جي ڪيو ٽمٽار، روزي نماز جي ناهي درڪار

١- ڪُپيري جو پير ڪنيو سين، صورت جو ديدار ڪيو سين،

ڪين مڙون تورڙي چاڙهن دار

٢- ڇاتي اندر ٻر پاتي سين جهاتي، ذات ڏٺي سين گم تي صفاتي،

باقي اسان کي ڪهڙو لاچار!

٣- ڪاءِ حرام ڪر تون چوري، برهه جي رک تون بدمعاشي پوري،

"ساڌ" نه ٻڌج تي نه خوار!

٤- دين ڌرم ۽ ڪرم ڪنهون نڪري، "جاڻڻ چن" تيو نانگو نسري،

عام چون "ڪافر ڪار"!

وجي عشق وارن سان اوريو اوريان، جند جان تنين تئون گهوريو گهوريان

١- عشق وارا آباد هُجن شال سونکي هميشہ ياد هُجن شال،

پيو ـ جي مون جوريان جوريان

٢- عشق وارن جي جهليان مهاڻي، ڏڙ، سر، دلڙي رکان نذراني،

لحم لگي تئون گوريو گوريان

٣- عشق وارن جون ڳجهڙيون ڳالهيون، راز "لُدني" چاليون نراليون،

تر تر کيو ويني توريان توريان

٤- عشق سوا آهي عمر اجاني، شيعن سُنين مُفت وڃاني،

"جانن جن" جوي جي، کي جهوريو جهوريان

Mohabat Ali Faqir, 2012

عُمر! اَڄ نہ مونکي، اَدا! ويس وڳا

مهڻا مارُن جا مونکي تکا تير لڳا

سارُن مونکي، سومرا! سانگي مٺ سڳا

جانٺ جن چري قيدي ڪوٽ پيڳا، مٿين مِلي مارُئي

راڳ ڳولين تہ رب لڀين، ڳُجھا راز ھي راڳ خدا دا
اُلٽي عاشق ڏس ڳڻي ني ھي الٽا پنڌ خدا دا
عامَ آرڻ دي اٿ جاءِ نہيں ڪر آسي رِند خدا دا
ڪفُر ڪماوين مطلب پاوين منگ نہ بهشت خدا دا
بهشت منگڻ والي زالين جاڻي مردان منگيا عشق خدا دا
عشقون مُول نہ مڙسان جاڻن جن جنهن ڏسيا راھ خدا دا

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir , 2010

عشق اسان ڏا دين ايمان اي، برهه ڏا عاليشان، ميان
عشق انجيل، توريت، زبُور اي، عشق آندا فرقان، ميان

١- ملائڪان ڪيتا معبود جنهين ڪُون، ميڏا بہ هي سجود اُهين ڪُون،
عشق وڪايا ڪعبا اسان ڪُون، صورت سر و سلام، ميان

٢- لوڪ ويندي هن ڪعبي خليلي، ماڳ اسان ڏا ڪعبا جليلي،
سٹ پيان ڳالهيان چوڙ دليلي، عرش مٿي آستان، ميان

٣- جانڻ جن هي ڪعبا مڪا، يار لڌو سين پڪا پڪا،
"نحن اقرب" واهه جو چڪا، مرد ڪتن ميدان، ميان

Gul Hayat Institute

اہو دین اساں کوں درکار نہیں جیکر دین پیا دین نال لڑیندا

اہیں دین کنوں اساں کوں اہو کفر بھلا، جیکر سب صورت کوں پیا توڑندا

اہیں دین کنہاں کوں رول چھوڑیا، جیہنں جھنگل دور پیا وڑدا

اہیں دین والا آکھی جانڑ جس، عشق دی چاڑھی مول نہ چڑھدا

Gul Hayat Institute

ڏهاڪا، ٽيها، چاليها

ڏهاڪائي ڏُور ٿيا ٽيها چاليها ٿي چِٽ
لکن هزارن مؤن نه لڌئون ناحق ٿيا نِپٽ
جانَ چِن هئي جهٽ، هڪڙي مؤن حاصل ڪيو

Gul Hayat Institute

منهنجون اکيون سهڻل جي اکڙين سان لڳيون، دل ۾ ترڙتي ويئي

فوج جنگي ٿي تفنگي، جُپ ۾ چڙهه چڙهه ٿي وئي

تيراندازي تاب مٿون ٿي، گهاءُ گڙ گڙ ٿي وئي

پوءِ عاشقن جي وات مٿون هي ربه رڙ رڙ ٿي وئي

"سوز ٿو سيني کي سازي، برهه پڙ پڙ ٿي وئي!"

نين نازڪ جا چُتا بني کرهه کڙ کڙ ٿي وئي

پوءِ "چن جاني" دل منهنجي اينئن هٿيڪي هڙ هڙ ٿي وئي

Gul Hayat Institute

دين ڪفر درڪار ناهي مذهبن سان منهنجو ڇا؟
عشق نعمت آ نهايت ٻي نہ آهي طلب ڪا
هاتڪ حقيقت ۾ هلن سي معرفت مائن مزا
طالب طريقت جا تمام شامل شريعت سان ٿيا
پاڻ ڳولي پاڻ ۾ سي پاڻ ٿيا قاضي قضا
حرام ڪاني حق سان مليا ڏني سالڪن سڳ ڪي سزا
"هُو" ۾ هڪ ٿيا "هي" وڃي رهيا راض ۾ راضي رضا
چن جاڻ چوي جن گام انهي ۾! آهي غزا!

Gul Hayat Institute

اَنڌا عربستان ويا، سَڄَڻ ڏٺو هت

اَنڌن پنڌ اَجايا نہ ڏٺائون هت نہ هُت

جانڻ چن چَوَي مَت، موگَن کان مُنجهي وٺي

Gul Hayat Institute

پَرَي

پَرَي ڄاڻن پاڻَ ڪؤن ڪن وات پٽي واڪا
پَرَي سڏ سيڪا ڪري، ڏي ويجهو ڪن ڪا ڪا
گهر ۾ وينو گهوٽ آ، ٻاهر ڪن ٻانڪا
وٽي ناهي وار جي، سمجهي تي سا ڪا
ڄاڻن چڻ چڻي جهاڪا، اسان لنگهي وياسين لڪيرن

Gul Hayat Institute

Verses of Sufi Faqir Janan Chan

اڏيون عربي ٻول جي جڏهن آيس عشق اَري
"احد" "احمد" هڪڙو ڏٺم گام ٻيري
هي مُلان مذهب وارا ٿا چون "تون ڪافر آن ويندي دوزخ جي تري"
الله ڪري نہ عشق جي پڇي مون وٽ ٻاهہ ٻري
اهو ڪُورو ڪامي ڪينڪي ٿل قيامت تائين نہ ٺري
ٻره دوزخ ويهي درد مان ڪندس آهہ پري
ٻاهہ منجهان بهشت ٿئي وري دوزخ ڪين ٻري
جانن چن تنهن ڪري دوزخ ٻيڻاني ڪينڪي

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir, 2012

عشق محبين آباد ڪري مون ڏي آئين وَر
ڦُربدار ڦُرب ڪيئي ساڳُو سڃاتئي گهرِ
اڳي ٻ اڳڻ اسان جي آئين هُنين بابا سائين جي سِرِ
هائي ٻ پارت اٿئي پوين تائين پڙ
رهه اسان وٽ راتيون هي پاڻ نه خالي ڪر
جاڻڻ چن تو در، ٿو گهربون غلاميون ڏي

Gul Hayat Institute

خبر تن کي جيڪي ڪاڏيون، عشق نسورو آ نانگ!

١- راز اهو ڇا ڄاڻن ڇٽيون، قلب جن جو ڪارهنون ڪٽيون،
ڪين ولوڙن من جون مٽيون، طلب نہ جن کي نانگھہ

٢- تينهن نهوڙي عشق اوجاريون ڳجهيون ڪن پيون پر جون پچارون،
منهن مونن ۾ وجهن ويچاريون، برهہ ڏني تن بانگ

٣- اُتندي ويهندي ڪن پيون آهُون، دم دم سان ڪن دل ۾ داهون،
برهہ تن کي ٻاريون باهيون، سر جو لاٿئون سانگ

٤- جُٽ ڦِٽ ڦٽڪڙي لوڪ ملامت، ثابت تن جو صدق سلامت،
"جاڻن ڇڻ" ماريو نفس آ آفت! وراڻي ويٺس لانگ

Muhammad Ali Faqir - Yasser Ali Kazmi 2012

چو ڪرين چا ڪئون ميان! تڪبر جيڏي تڏ؟
هَنئون نٿو هيٺ ٿيئين هوڏ گهڻي اٿئي هَڏ
ڏيهاڙي ڏينهن ۾ تڪبر ڪريئي ٿي سَڏ
خبردار خيال ڪر هڪ واحد ڪي اَٿئي وڏ
جاڻ چن چوي لڏ، چاڻ لڏين تو لوڪ مٿون

Gul Hayat Institute

ڪھڙي ڪيان تنهنجي مرشد مهماني
سؤ سريون صدقي ڪيان تو تان قرباني
اچي ويهه اکين ۾ منهنجي ڳچيءَ جي ڳاني
جانڻ چن جا جاني، شل هوندين ساڻ هميشه

Gul Hayat Institute

رڳو "مُلان" مُلو ناهي پر "ذاڪر" بہ آ مُلو
هوڏ پنهي کي هٿ. جيئن ڪُڪڙ سنهو ٿُلهو
ملان جائو ورتي تي، ذاڪر فيءِ تي ٿُليو
دين ڇڏيائون دنيا لاءِ وڪڙ ڏيئي وَلو
آهن ٻئي ڀُليل راهہ کان، رڳو مڪڙو ناهي ڀُلو
ملان عاري "موليٰ علي" کان، ذاڪر ٽن اصحابن کان ڇُلهو
"جاڻن چن" چوي سو رُليو دوئي جنهن جي دل ۾

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir, 2012

امو داغ تے دل گھون دردان دا
صدقا کرن مین اِمامان دا
جانڑ چن ماتم کر معصومان دا
اکیان روز روئن یلی نیر گونھین

Gul Hayat Institute

ڪِريل ڏَتل ڪو ڪين هُجي سيڪو هُجي شال وائيو
United
We
Stand
Divided
We
Bleed
ٻانهيون جُدا سيرون جُدا پاوو پاوي ڪان آهي جُدا ٻيڪار آهي اَٽ وائيو
Gul Hayat Institute
May No One Be Fallen Apart - May Everyone Be Knitted (United with the One)
- Sufi Faqir Janan Chan
Yawar Ali Kazmi 'Mohabat' RV - July 2016

ال م آهي صــــوفين ســـچاتو
مذهب انهيءَ معني ڪٿون گونگو ۽ ٻاتو
صُمٌ بُڪمٌ عُميٌ سي ٿيا ، جن ... ڪين ڄاتو
پيوند نه انَ پرين ... انَ نفس ... نَ ناتو
جانَ چڻ چني تن پاتو ، جن ... ذڪر پنهنجي نفس ڪي

Gul Hayat Institute

تون پاڻ پرايو آهين
پراين کي ڇو پنهنجو ڪرين ٿو ؟
'you are yourself owned,
why you are owning others ? '
- Sufi Faqir Janan Chan

نَفس ماريئي ڪينَڪي،
الله ڪيئن ڏسين ؟
ڏَرُ نه ڀَڳئي دُوئيءَ جو،
پِرين ڪيئن پَسين ؟

Gul Hayat Institute

جانان چن

How you can see God without removing the evil-self?
- Without removing the mound of duality, how you can see the Beloved?
-Janan Chan

The mourning of Love is that in my chest are always the cries of the Mohram;
within are the beating drums of the pain;
the masjid and the temples are forgotten !

هڪڙا سچا صُوفي ٻيا ڦُوسي ٽيئان آهن ٺُوٺي
آئون انهن منجهه آهيان ڀنگيائي ٻُونسي
جاڻ چڻ پنهنجي جيءَ ۾ وڃي ٽيو آ جاسُوسي
ڪُوءِ جيڪا خاصي، سا مونکي منجهان معلوم ٿي

There are; the true Sufis, the fake-sufis, and the amateur-sufis;
Amongst them, I am a janitor, considered worthless!
I have gone to my depths & spied within myself!
from my core I have learnt about the special treasure within!
-Sufi Faqir Janan Chan

اُضحيٰ
ڏڳا، ڍور، ٻڪرا ٿا عالم اُضحيٰ ڪن
عاشقن اُضحيٰ پنهنجو نفس ڪيو، دم دم سان ڪُهن
اٺئي پهر الله سان، ونڌن ۽ ورچن
وحدتي وصال تي ڪيو ڪاهه اَچن
"رَضِيَ اللهُ عَنهُم وَرَاضُوا عَنهُ" پيا ٿا راضِ رَچن
جانڻ چڻ چڻي سڄڻ، برهه بادل برسيو
Gul Hayat Institute
The world sacrifice; the cows, the bulls, the goats,
The Lovers sacrifice their own ego - slaughtering it with every breath.
- Sufi Faqir Janan Chan

Love arrived, bringing the entire awareness ,
Knowledge suggested to Wisdom 'let us escape!'
- Sufi Faqir Janan Chan

دنيا ساري ڏرم هجي، تنهنجو سڀ سان ڪرم هجي، بخشي ڏي تون پرم هجي

صوفي وحدت ورڙ

MAY THE ENTIRE WORLD BE IN PEACE!
MAY YOU BLESS ALL!
MAY YOU FORGIVE AND RESTORE HONOUR!
OH SUFI ! YIELD ONENESS!

- Sufi Faqir Janan Chan

Gul Hayat Institute

ڀيري ٻُزرگي ڀونئي رهجي رڻ ويا
غوثي، قُطبي اورتي، عاشق اڳتي ويا
لکن کوهن پنڌ کي، تن هڪڙو قدم کيا
سڃاتائون صورت کي لهي لِک پيا
لَت ڏيئي نفس جي نِڙيءِ تي لاحد کنّون لنگهيا
جانڻ چڻ چَوِيِ کيا، تن منڊل نيئي محبوبن سان

Gul Hayat Institute
Sufi Faqir Imran Chan

شال ڪين قضا ٿين دم جون گهڙيون، جيڪي دم ڪان غافل سي ڪرمن سڙيون
١- آهي دم جي حڪومت دم ٿو هلي، آهي ڏک سک ٻه دم ٿو جهلي،
انهي ساڳي سمنڊ سان دم ٿو رلي، جيڪي دم ڪان گسيون سي توڙئون ترڙيون
٢- دم دم سان دلبر آ، اهو دم "الله هو اڪبر" آ
اهو دم آهي هادي دم رهبر آ، انهي دم دم سان آهن ديدار جهڙيون
٣- دم دم سان نظارو آ، اهو دم دنيا جو سهارو آ،
انهي دم تي دنيا جو ڪاروبارو آ، اهو دم نه هُجي هُجن ڪين گهڙيون
٤- جيڪي ڄاڻن ڇن اهو آهي دم، هاٿي ڊوجگ ٻه مونکي ڪونهي غم،
انهي دم ڪان سواءِ ٻيو ڪونهي ڪم، اچي دره سڪاريم دم جون ڏڙيون

Gul Hayat Institute

Sufi Faqir Ismail Chijani

وڪامي وياسين دلبر جي درتي، ڪڏهن قرب پنهنجو ٻانهي جي گهر تي

١- منهنجي يار جو آهي ملڻ مهانگو، مشڪل ملي ٿو سستو نہ سهانگو،
گهڙي سر ڏني سر، سودو آهي سر تي

٢- منصور "قبل" جو ڏنائين هوڪو، انهي پڙي، تي آيو آ ڪو ڪو،
اندر آبادي، ظاهر آبر تي

٣- منهنجو يار آهي سهڻو واپاري، لڪي نہ لڪا، آهي پيڻ ٻاري،
سودو سڄڻ جو ناهي ڪراڙ تي

٤- جن جاڻ گهوري، ڏنو سر آ سوري، اڄلباني الڏي، تي تڪي تڪي توري،
اٿم اميدون هر دم قبر تي.

Sufi Faqir Janan Chan

"أنا أحمدَ بِلا ميم" ، جاڻن چَئن چَوَي آيو جڳ ۾. جاني،
"عربي" تي اِظهار

مون أمر ڪيو وڃي يار، جيڪو مذهب کي انڪار

Gul Hayat Institute

Gul Hayat Institute

بدلي بدلي جي مٿان
وڃن اچن هن جو
قلندر نوان نوان
محبوب منهنجي جا آهن
مظهر نوان نوان
صوفي فقير جاڻ چڙ

پڙهي جن پروڙيو پوءِ وري نه پڙهيائون

"مُوتُو قبل اَنتَ مُوتُو" اَمر مڃيائون

"فَاذكُرُونِي اَذكُرڪُم" وٽ نه وڌائون

"وَنَحنُ اَقرَب اِلَيه مِن حَبلِ الوَرِيد" لوچي لَڌائون

"وَفِي اَنفُسڪُم اَفَلا تُبصِرُون" چِتُو ڏِٺائون

"وَاللهُ بِڪُلِ شَيءٍ مُحِيط" ڪُل ۾ ويساه ڪيائون

جن پڙهي پُرجهيو ڪينڪي تہ ڪفر ڪيائون

پڙهيائون زبان سان پر دل نه لاتائون

هِن ڪَن جو هُن مان ڪڏي ڇڏيائون

"جانن چن"چوي قرآن پڙهيو انہ پڙهيائون،

باقي اُٿلائي اُٿلائي انهن ناحق پنا پُرزا ڪيا

Gul Hayat Institute

Faqir Janan Chan Adabi Markaz, Haiderabad, 2012

حق موجود

جهانيان مالڪ جهان جو ٻيا سڀ نوڪر

"مهدي" "محمد" هڪڙو عالَم جي آدر

لَحمَڪ لَحمي جسمَڪ جسمي دمَڪ دمي رُوحَڪ رُوحي،

هڪڙو مولي عليءَ جو آهه سر

حَسن حُسين هڪڙو وائي جو آهه وَر

جاڻ چن اِن پَرِ آسري اُنهيءَ جي

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir , 2012

صلواة ۽ زڪوات

"وَاَقِيمو الصَلواةُ وَآتُوا الزَاڪَواۃ" آهن نمازي نانگا
سجدو صورت ڪي ڪيائون نفي ٿيا نانگا
سامين زڪوات سر جي، لاٿا سڀ سانگا
جن مال ڏنو تن ڪي موٽي مال مليو، اهي لنگهيا نہ لانگها
جن سر ڏنو تن سر ورتو اُهي چڙهي ويا چانگا
مليا وٽ محبوب سان، اُهي برهہ جا بانگا
سامين اُتي سڏ ڪيا پر ڪين آيا ڪانگا
جاني چون وانگا، ڪي ڪي آيا ڪاپڙي

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Toqn, 2012

خلق ۽ خلقڻهار

مون نہ هجان خلق تہ تون نہ خلقڻهار
مون نہ هجان پينو تہ تون نہ سخادار
مون نہ هجان بُکيو تہ تون نہ پالڻهار
مون نہ هجان اگھاڙو تہ تون نہ ڍکڻهار
مون نہ هجان بيمار تہ تون نہ شفادار
مون نہ هجان گناهگار تہ تون نہ بخشڻهار
مون نہ هجان عاشق تہ تون نہ ماڻيدار!
اهي ڏنم پاور توکي تہ تڏهن ٿيس اظهار
هاڻي تنهنجي عشق جو گھرجي ٿو آزار
درڪار آ ديدار جي ڏاتر تون ڏيکار
بهشت ۾ جي تون نہ هجين اهو جنت نہ درڪار
ڀلو بهشتون پانڻيان جي دوزخ ملين يار
جاني چن کي تنهنجي رڳي آ درڪار
جي تون ملين يار، مونکي سڀ ڪجهه ني مليو

Gul Hayat Institute

خط اَچي ٿو دوست دلبر درد جو دفتر پريو
پڙهي پَنو تون پاس ڪر مون وري وري آهيان وريو
١- اوُل زليخان ٿي چري پوءِ يوسف ٿيو چريو،
تڏهن ملي همدم ٿيا جڏهن ڏيل پنهي جو ڏريو
٢-"سسئي"، "مُومل"، "هير"، "سهڻي" ڪيئن نيايو نينهن کي
"مارئي" وئي "ڪيت" ڏي جنهن پير نہ پوئتي ڏريو
٣- "قيس" قابل هو مگر عشق آ"مجنون" ڪيو
لاڏ سڀ ليلا ڇڏيا سر تي آهي سر ڏريو،
٤- مونکي عام ٿا ماٺهو چون "تون موگو مستان آن"
تنهنجي منهنجي توکي خبر، عشق جو آڙاھ بريو
٥- اڳي هڪڙي حال محرم ڏس ڏنو دل سان لڳو،
"هِي اَٿني رود هُو اَٿني "گدُو" جيِ ٿيو آهين چريو!"
٦- ناتو نيائڻ فرض آ مون پنهنجو پورو ڪيان،
تون رضا جو آهين راٺو، تون اُن سريو مون اُنَ سريو
٧- پهريائون پهريائون پيار ۾ تو دادلو مونکي چيو،
ساڳيو "جاڻ چن" آهيان، دل جو مونتي هٿ ڏريو

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir , 2012

"لا"

"لا" دي ڪاتي نال ڪنڌ ڪپايم!

جوڳي تي مين منايم، سامي تي مين منايم!

١- ڏوتي ٻڌڪي جنيا پايم، تازا تازا تلڪ لڳايم

ڪافر تي محبوب ريجهايم، "لا" دي بين بجايم

٢- ساڌو ڪون مين سجدا ڪيتا، پُر ڪر پيالا پريم ڪا پيتا،

"الله" جيڪو سُنڌي هاسي، "مهدي" نظر آيم

٣- عشق گرو دي ڏنا جهوٽا، دست ميڏي وچ ڳڏون موٽا،

سر دي اوپر ٻڌم چوٽا، سيني هاتي چپايم!

٤- چير پيران وچ يڪتي بنيم، گهند دا ملڪ وچ هُل هُلايم،

"تون هي تون" دي تار بجايم، لوڪنون آپ لڪايم

٥- من منرتي نا ميڪون مانو، جان پچان تيڏس "جانو"،

شاهه نه پير نا مين خانو، فيض فنا وچون پايم

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir

خود خُدا پاڻ ۾ عشق جي آيو اري
عشق آفت آ اهڙي جو قياس نہ ڪنهنجو ڪري

١- ذوق موليٰ جو ڏسي ملائڪ سڀ ماندا ٿيا،
پهہ پڇاڻون پاڻ ۾ "آدم" خدا ٿو پيدا ڪري!"

٢- ملائڪ سڀ موجود ٿي هيئن خداوند کي چيو،
"آهيون عبادت لاءِ اسان توکي مڃون ٿا خدا ڪري"

٣- گويا خداوند جو ٻُڌي ٻين سڀني "آمين" ڪيو،
ويا بچاڻي پاڻ کي، "عزازيل" پيو دوزخ تري

٤- عشق بخشي ڏي خدايا هي عرض "ڄاڻ چن" جو،
ويجهو "وريد" کئون تون آن ناهين جُدا ناهين پري

Gul Hayat Institute
Mohabat Ali Faqir

"ڪين"

"مُوتُو قَبل اَنتَ مُوتُو" ڪيو عاشقن آمين
"ڪين" ڪمايائون "ڪين" ٿيا "ڪين" ۾ ٿي ويا "ڪين"
نانگن کي نفي جي برھ سيڪاري بين
چڙهي وينا چيني تي زوري رکي زين
سوري مڃائين سڏ ۾ ٿيو ڪُڏائي پيو "ڪين
"فَاذڪُروني اذڪُرڪُم" دل سان مڃائين دين
هليو پاس حَبيب جي ڪُٺائي پيو ڪين
نفي، خفي، روحي، قلبي، سري رنگ رنگين
اخفا اخفي اسيرا ۾ ويا، ڏس ٻين کي ڏين
لاهوتي لامڪان ۾ وينا وند وندين
جوڳينڙا جبرُوت ۾ ملڪُوتي ماٺين
ناسُوت ۽ هاهوت ۾ ڄاڻن ڇن ڇوي آمين
چوڏانهن طبق چڪر ۾ ڪيائون تڪمين
ارض ۽ اقليم، هڪ قدم انهن جو ڪين ٿيو!

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir

"مان"

(٤٦٦)

كافي:

"ڪافر" ٻي ڪنهن کي نہ چوان، "شداد" بہ "مان" "فرعون" بہ "مان"
عمر گذاريم غفلت ۾ سائين! آهيان ٻي فرمان بہ "مان"
١- عزازيل آدم ڪنون منهن هو موڙيو، قدرت تنهنجو عهدو توڙيو،
سَوَن آدم کي "مان" آ ايذايو، آهيان وڏو شيطان بہ "مان"
٢- جنهن نقل ڪعبي ۾ ڪَني هني چڙهاني، تنهن تي هُلي آ ڪفر جي واني،
اصل ڪعبا "مان" ڪيني ڍاٺا، "ابرا" ۽ "هامان" بہ "مان"
٣- ظاهر "مومن" باطن "ڪافر"، دل ۾ دغائي ظالم زابر،
ماڻهن جي منهن تي صابر، شاڪر، آهيان وڏو مروان بہ "مان"
٤- "جانڻ چين" ! فقير سڏايم، ڏيک ڏيکن ۾ ڀُڏن نہ آيم،
عمر سڄي "مان" ڪُوڙ ڪمايم گند وڏو گهمسان بہ "مان"

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir, 2012

”هت سُجائَڻ ۽ پسَڻ“

جيڪو ڏسي ٿو توکي تون بہ تنهنکي ڏِس
سُجاڻي هت سڄڻ کي پوءِ اتي پرين نيڻين پس

۱- ويٺو اٿئي ويجهو تو ناهي سوجهيو،
ڪم نہ ڪر ڪوجهيو، اهو ڏاتر ڏس

۲- قيمتي هي جهان، اتي ڪا شي ڪان،
سمجهي ٿي سُڄاڻ، غافل ٿي نہ ڳس

۳- جيڪو آ اوّل آخر سوني باطن ظاهر،
تنهن سان ٿي ماهر، سڌو صورت ڳس

۴- الله ڏسي توڏي تون نہ ڏسين تنهن ڏي،
ويندين پلا ڪنهن ڏي؟ ڪهڙي آ هُن ڪي ڪس!

۵- اڳ جو ڏٺل سولو، اُتي ناهي اولو
جيڪو پچيو ويا آهن پولو، چن جاڻ! تن کي جس!

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir [Yawar Ali Kazmi ,2012]

"لعل"

(۴۵۱)

كافي:

تو منجهه آهي لعل، ڇو تو پنهنجو وقت وڃائين

۱- پُر خزانو تو منجهه آهي، جا انهي جو نتو تالو لاهين،
پاڻ ۾ جهاتي ڪين تو پائين، هوندي سوندي ٿي ڪال!

۲- موتي انهي جو مُلهه نه ڪر پاڻي، ٻني جهان توڙي رلاني،
اهڙو قيمتي گوهر آهي، تون ڪڏهن ناهين ڪُلال

۳- غازين ڪي وري ڪهڙو غم آ، گذر جن جو دلبر دم آ،
اونڌي ڪنڌ اور اسم آ، نفي مثون ٿيا نهال

۴- "جاڻ چڻ" چوي تون آن سمندر، تو منجهه مسجد تو منجهه مندر،
تو ۾ مستي تون آن قلندر، تو منجهه جل جلال!

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir, 2012

نظم: (٤)

آهي فقير مالڪ مُلڪ جو، جي فقير نہ هُجي
مونکي تسر انهي فقير جو، نہ دنيا هُجي

١- فقير سڀ ڪجهہ ڏيني ڇڏيو، ڏيني پوءِ تو گهُري،
جي نہ گهري هان اگر "آهي الله" نہ هجي

٢- وني هڪ ڏي آسي، اهڙو پيو ڪونهيو سخي!
اهو جي سودو نہ هجي، واپار نہ هجي

٣- جيڪو ڏٺئي هٿ سان هتي، سوني ملندي اُتي،
اگهہ ڪاڏي، ڪالڻون پري جي بچت نہ هجي

٤- "الفقر فخري" چيو مالڪ مُلڪ جي،
جوني آ مالڪ سوني، آ "فقير" تنهن ۾ شڪ نہ هجي

٥- فقير ني آهي "اولين"، فقير ني آهي "مُرسلين"،
جوني "اولين" سوني "مُرسلين"، چئن جانڻ! يڪ هُجي

Mohabat Ali Faqir

مٺا سائين تنهنجن مائٽن مونکي ماري مڃايو آ
ڏکي تون منهن مونکي نہ ڪُهہ، ڇا ڪاڻ رُخ تو لڪايو آ
١- آئين جڏهن خلق ۾ ڪاهي، دنيا ۾ هُل هي آهي،
چون گهل گهل ”قمر ڇاهي! شمس تابان آيو آ“
٢- حُسن جي تاب جون لاٽون، عشاقن جون سريون ڪاٽيون،
قتل جي خون جون ڇاٽون، تبر آبرن وهايو آ
٣-ڪوليو بجلي تہ تني تجلي، ڪُهي مر خلق اڪ ڪجلي،
وجي دنيا ۾ مَر هُلي، ”قتل اکڙين ڪمايو آ!“
٤ -اصل ايڏو ڪرين ماڻو تہ بہ ڏيدي اڪ ساڻ ڏس مون ڏي.
سرور گهند نہ هڻ گرهر، ”جاني چن“ تو سکايو آ

Gul Hayat Institute

Faqir Janan Chan Adabi Markaz Hyderabad , Sindh (2012)

مرتو آهين تہ جيئري مر، پويون مرڻ بيڪار آ
"مُوتُو" واري مار تي ڪيو آڏوتن اقرار آ
١- مَلهہ کي هڻ "ملهہ" تي، مرد هي مهل اٿئي،
اوڪو پوندئي ڳل تي، هو ڏاڍو هُنردار آ
٢- ڊِر نہ ڏيس ڊاري ويندئي، موتڙيون ڏيئي ماري ويندئي
ڪلر منجهہ ڪيري ويندئي، خام خبردار آ.
٣- خيال کي هوشيار ڪر، پاڻ تنهن تي سوار ڪر،
ويري اُتي وار ڪر، نفي جي تلوار آ
٤- جانڻ چڻ چئني جوان تي، "مُوتُو قبل" مري جي،
آب حيات جو پيالو پي، جو فنا سو بقادار آ.

Gul Hayat Institute

جاڳي تو الله جاڳي تو جاڳي
الله كري نند نہ كانہ بچي كا كُند
۱- اها كل انهيءَ كي برهه جنهن جي ياڳين
جاڳي تو الله جاڳي تو جاڳي
۲- "فاذكروني اذكركم" واڳي م واڳي
جاڳي تو الله جاڳي تو جاڳي
۳- همذات هك تيو سُرت ڏني آ ساڳي
جاڳي تو الله جاڳي تو جاڳي
۴-سولي سيج اُنهيءَ جي درد جنهن كي داڳي
جاڳي تو الله جاڳي تو جاڳي
۵- جاڻ چن كي "مهدي امام" پهچايو ماڳين
جاڳي تو الله جاڳي تو جاڳي

پانڌ

آئون تہ ڪچي آھيان ڪميڻي، لڳو آٿم پانڌ پکن

١- مون منجهہ لک مدايون، ڀلا ڀلايون ٿا ڪن

٢- هٿ "مهدي" جي هٿ ۾، تنگ نباهيو ٿا نين

٣- "فاذڪروني" مون ڪيو، "اذڪُر ڪُم" ڪيو انهن

٤- ڳُونگو ٻوڙو نہ ڪپي، تنهن ڪي ڏيان مون ٻَن

٥- سارو ساٿ جاڻن چڻ جو پرين پار ٿا ڪن

Gul Hayat Institute

Faqir Janan Chan Adabi Markaz Hyderabad , Sindh (2012)

ظاهر عُمر زبان، اَندر ۾ عيدُون
سدائين سڄڻ سامهون، ديدَن ۾ ديدُون
ڏاڍي کيف ککوريُون، رَمزَن ساڻ ريَڏيُون
جاڻ چن چنئي بَڏيُون، آهن ”قالوُ ابَليٰ“ جي قولَ سان

ظاهر عُمر زبان، اندر آنيئُو
”فَاذكُرُوني اَذكُركُم“ صفا کياٿون سينُو
پنهنجو لڏائون پاڻ ۾ راول رنگينُو
جاڻ چن چنئي کِينُو، کڍي ڇڏياٿون کوٽ مان

ظاهر عُمر زبان، اَندر ۾ سيئيا
کيميا کن قلوب ۾ ويراڳي ويٺا
سيوا کن سمنڊ جي چِت اَندر چيٺا
جاڻ چن چنئي کنا، لال کَيا اٿن لِڪ ۾

Gul Hayat Institute

الف پاتو ميم جو برقعو، منهنجي ڀيو آن ملان قاضي،
انهيءَ ڇو ٿيو؟ تنهن جائي ٻتائي عشق آ بازي
١- "انا احمد بلاميم" حديث ۾ ڏنو هوندئي،
ٿيو اعتبار آ جن کي، ڪتي وڃا گهو، سي غازي
٢- حجابن جا ڪتي پردا، لنگهي وڃ حد، لاحد ٿيءُ،
انهي خود ذات آ حق جي، ڪرائي عشق تنهن آزي
٣- محبت مام آ اوکي، سوا صوفي ڀيو ڇا سمجهي؟
هر مظهر ۾ آهي ماهر، سڀ ڪنهن سان آهي سازي
٤- ملير "مهدي" مرو ڏاڍو ڏنو سين پان ۾ پاتهين،
مليا سين دوست سان دم ۾ جانب چن روح ٿيو راضي

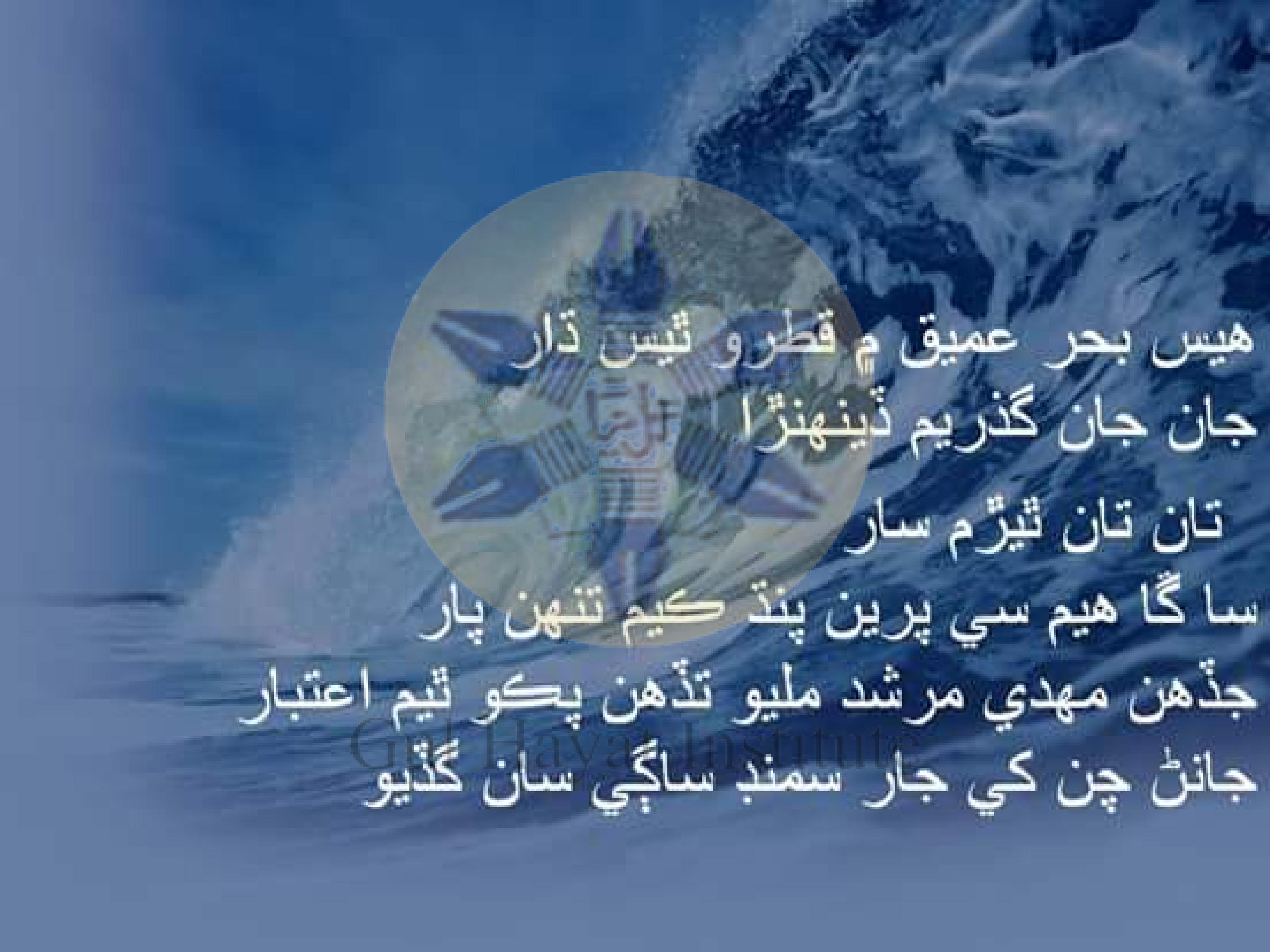
هيس بحر عميق ۾ قطرو ٿيس ڌار
جان جان گذريم ڏينهنڙا
تان تان ٿيڙم سار
سا ڳا هيم سي پرين پنڌ ڪيم تنهن پار
جڏهن مهدي مرشد مليو تڏهن پڪو ٿيم اعتبار
جانڻ چن کي جار سمنڊ ساڳي سان ڳڏيو
Gul Hayat Institute

اَبابيل
پکيئڙا پرينءَ جا، عاشق اَبابيل
هٿن جي هاٿين کي ته فنا ٿين فيل
ڄاڻ چن چني اَصيل، آيا مرد ميدان ۾
Gul Hayat Institute

موليٰ

ٻين سان منهنجو چاهي، وو موليٰ! تو سان ڇو نہ ڳالهايان

جو سڀ کان ويجهو مون پائيان!

١- ويهڻ بہ توسان هلڻ بہ تو سان، کلڻ بہ توسان ملڻ بہ توسان،

خوشيون ڇو نہ ملهائيان!

٢- پاڙو بہ تنهنجو ويڙهو بہ تنهنجو، ميڙو بہ تنهنجو پيڙو بہ تنهنجو،

"ونحن اقرب" ڳائيان

٣- ذڪر بہ تنهنجو فڪر بہ تنهنجو ورد وجود ۾ وڪر بہ تنهنجو،

قلبي ڪاج هلائيان

٤- اول بہ تون آن آخر بہ تون باطن بہ تون آن، ظاهر بہ تون آن،

هر هنڌ توکي ٿو پائيان

٥- ڇئو پلا ڏس پيو ڪئو آهي؟ ڇن جاتن ڪين تو ڪُوڙ ڳالهائي،

پيو ڪنهن کي سچڻ سهائيان

Gul Hayat Institute

آنا

(٣٧)

بيت:

پيدا ٿين ڪين ها آنا اهي واني
ٽڪڙا ڪيانون دين کي يجي هيڪڙاني
پاڻي وڏانون ڪير ۾ نه تر نه تڏاني
مانڌاڻي مانڌاڻ جي گمراهن گهماني
ايڪي پسند الله کي هن ۾ پياني
"اِنَّمَا الْمُؤمِنِيْن اَخْوَاةُ" اوڳاهي آني
گهر مومن جو هڪڙو تنهن منجهه لڙاني
ڪي شيعا ڪي سُني، ڪي قادياني، مرزاني
ڪي لهابي ڪي خارجي، نافذي ڪي رافضي ڪي حادثي ڪُلفت وني ڪاني
پارٽيون ناهيانون پيٽ لاءِ، اها مُلن ۾ ذاڪرن مچاني
جانئن چن چوي جاني، تن کي گهوٽ لوڏايو گهر مؤن

Gul Hayat Institute

جيئن عِلمِ و
تيئن آهي قُرب
اُنهي طرف جاڏي ڪُوهم وڃي
سِواءِ "مُوتوا" جي آهه ناهين
پُوٺو پَنڌ ڪري
وَرِ ڪين اچيئي

Gul Hayat Institute

صوفي فقير جاڻن چن

چوڏھُون سَنه

ڪري ڏس تون روح رهاڻ، چوڏهون سنه اٿئي سچو چانڊاڻ
پاڻ ۾ پاڻهين گُم ٿي غازي، رهه جي وجهي ڏس تون بازي،
تون منجهه تون آن، پاڻئون پاڻ
ويهه تون هڪ جاءِ وچ نه ڪاڏهن، ڪُول نه ٻي هنڌ ڪونهي اوڏهن،
قُر نه ڏکن جيئان ڪاءُ نه ڀاڻ
'وَنحن اَقرب' وعدو آهي، اعتبار ڪر تون، تو منجهه آهي،
مسجد مندر ڏي نه تاڻ
'مهدي' مليو سنڌ پئي ساري، جاڳ جڻ جو ڀاڳ ٿيو ڀاري،
جيئي جهانيان مليو مهراڻ

Gul Hayat Institute

پاڪ پليت ڪڏهن نہ ٿيندو، آدم آهي پاڪ

١- پليتي جو آ شڪ جنهن کي، ابليس سمجهو پڪ تنهن کي،
اهو پاٿيني ڪري ٿو ساک.

٢- "يُوَسوِسُ فِي صُدُورِالنّاس" "مِنَ الجِنَّة" آهي "وَ الناس،
واحد جو آ واڪ.

٣- "وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُوحِي" ظهورو "وَفِي اَنفُسَكُمْ" پتو آ پورو
هادي هلائي هاڪ.

۴- سنو چوهڻ سيڪو پنهنجي نيندو، پاڻ تي پاڻ شاهد ٿيندو،
ٻڌو ساري لڙلاڪ.

Gul Hayat Institute

٥- "اُسْجُدُوا لآدَمِ" پچي پيو پولو، رولن لاءِ آهي سدائين رولو،
لڌو جاڻڻ چن وجي ٿاڪ.

الله تہ ڏاڍا سنرڪا، هي آپ سماوڻ اڙڪا
اِڳتي اِڳتي سپ ڪنهن ريڪيا، پڇتي ڪنهن ڪنهن ويڪيا
١- لڪ چپ ڪيڏيا ڪيتس ارلا، پي مثلي دا پڳوسي پولا،
ظاهر تي پيا ماسر تولا، تاڪ جڏهن مين ٿيڪيا
٢- عشق جڏهن ان جهل آيا، برهہ بهادر ديرا لايا،
بيچرن اپنا آپ رڪايا، سور ڏکس جڏهن سيڪا
٣- الله لڪا مين ڳرلہ لڏا، مين لڪيس مرلا دہ لڏا،
امڙا ڳُمر تيس تيا نہ سنڌا، پوڪ امڙي مين پوڪيا
٤- ظاهر تي بيپڙُون مليا، دلبرا ڳُرنا ڳُون مليا،
اُڪي جاڻ چن ارغُون مليا، مهدي جڏهين مرڪيا،

Gul Hayat Institute

پيسٽو هجيني پر کي ته هٿارن ۾ هڻ
تو ۾ خزاني . ڪاڻ آ، وڃ نه بي آٽڻ
ايٽن چرخو چور تون چپ ڪر ڪن چٽ پٽ
اٿي پهر عجيب جي اندر ۾ اُڏ نڻ
وڏي چڏ وجود مان وڏاڻي جو وڻ
جاڻ جن چڙي هيٺ پڻ • پوءِ گر سان گارو ڙي گڏيا

Gul Hayat Institute

"مُحِيطُ" مُلڪ آ تنهن جو، ڏٺم هر جاءِ اهو هڪڙو
"گنگا جمنا"، "عربستان" "بندرابن" ۾، اهو اسرار آ مهدي

Gul Hayat Institute

دنيا ساري ڏرمر هجي، تنهنجو سڀ سان ڪرم هجي، بخشي ڏي تون ڀرم هجي
صوفي وحدت ووڙ
MAY THE ENTIRE WORLD BE IN PEACE!
MAY YOU BLESS ALL!
MAY YOU FORGIVE AND RESTORE HONOUR!
OH SUFI ! YIELD ONENESS!
Gul Hayat Institute
Sufi Faqir Janan Chan

عشق
جڏهن
امام
ٿيوسي
مهدي
ٿيا
Gul Hayat Institute
مهدار

صوفي آهي
سچ
لکن ۾ لڀي ڪو نه
ڪروڙن ڪو
فقير جانڻ چن
Sufi Faqir Janan Chan

جاڻ چن فقير دنيا جو دعاگو
مشرق مغرب سڀ جو سهاگو
فرمايو مهدي
ٻول پڙهي ويا

A Faqir is a well-wisher of the World,
To the East & the West, seeking welfare of all.
With the guidance of the Mahdi,
lessons have been learnt -

فقير جاڻن چن

Sufi Faqir Janan Chan

Gul Hayat Institute

'I have recognised my Self, the misconception has vanished.
I have seen my face the One that I have been Seeking '
- Sufi Faqir Janan Chan

تو ۾ آ الله مون ۾ آ الله، هن ۾ آ الله هُن ۾ آ الله
اهو سارو اُتني هڪ، مُلان ڪڍي ڇڏ شڪ
١- "وَنَحنُ اقرَبُ" ويڙهو آهي، توکي تنهنجي ويساھ ناهي،
پيني نہ قرآن تي پڪ، مُلان ڪڍي ڇڏ شڪ
٢- پڙهيني ڪهڙو پر پت نہ آيني، ناحق پنهنجي عمر وڃايني،
هٿ نہ آيني لڪ، مُلان ڪڍي ڇڏ شڪ
٣- نفس نڌوري نرم ڪيو اٿني، ساٿي نہ پنهنجو برم ڪيو اٿني،
انهي نفس جو ڪاٽيج نڪ، مُلان ڪڍي ڇڏ شڪ
٤- جانڻ چپ چري آءُ اوطاري، صوفين جي اچي لڳ تون لاري
فقير ڏيکاريني حق، مُلان ڪڍي ڇڏ شڪ

Gul Hayat Institute

Allah is in all and All that is the Truth.
O'Priest ! you cast out your doubt.
-Sufi Faqir Janan Chan

www.facebook.com/sufifaqirjananchan

بهشت ڇڏيو آهي پاڻ مون، مونکي نہ ڪنهن لوڏايو
"طالب العُقبيٰ مؤنث" پسند مونکي نہ آيو

١- مونکان مٿي ٻيو ڪير هو؟ جيڪو ٽڙاءِ ها مونکي،
منهنجي اهاني ذات آ ملائڪن تي سِر جُهڪايو

٢- قيمتي ڪٿر ريس ڪڏي، جيڪا مرچاري هتي مڏي،
مون تي ملامت ڪئي ٿنين، جن ڪُلي سمجهہ ۾ نہ آيو،

٣- هٽ سان حوا کي ڇڏي، هجر جو هُنبا ڪيم،
نفي ۽ اثبات جو، پاور مون پچايو

٤- "مُوتُوا قَبَلَ" جي ٿيا اُنهن منجهہ اثبات ٿيس،
اُني آواز آ منهنجو "اَنَا الحَق" الايو

٥- جامو "چن جانڻ" جو ڪري، بارود آيو آهيان پري،
سر تي جيڪو سر ڏري، انهيءَ منجهہ سمايو

Gul Hayat Institute

'I left the Heaven myself, no one banished me.
I did not like the Absolute Comfort " The one who seeks Heaven is a female '
- Sufi Faqir Janan Chan

اهو مرشد کهڙي کم دا، جيڪو حد دي وچ کڙي،
لاحد ڏي نہ لڙي!
اهو مرشد کهڙي کم دا، جيڪو مذهب وچ اڙي،
لامذهب ڏي نہ چڙهي
اهو مرشد کهڙي کم دا، جيڪو تسبيح دي مڻڪي ڳڻي،
بي حساب نہ ڪڙهي
آکي "جاڻن چن" سر گهر صدقي ڪامل مرشد تئون،
جيڪو رب ملاتي تڙي کڙي! ڪتان نہ اڙي!

' Of what purpose is such a master, who stands limited
& doesn't move to the unlimited ?
Of what purpose is such a master, who is stuck in the sects &
doesn't incline out to the non-sectarian ?
Of what purpose is such a master, who counts the beads of Rosary
& doesn't practice un-countably ?
My head & home be sacrificed upon the True Master, one who gets
one to meet with God there and then, and is stuck no where ! '
- Sufi Faqir Janan Chan

رَستو
صورت
جو
ڏاڍو سَچو اٿئي
ٻيا سَڀ چارا پنڌ ڪچو اٿئي
The Path of the Image (Visualization) is absolutely True,
All other approaches are unreliable routes.
- Sufi Faqir Janan Chan

اُهو ڪِيئن وِسارِئان
ويٺو آهي اَندرِم
وَفِي أَنفُسِكُمْ
دَمِ دَمِ نَظرِم
Gul Hayat Institute
How can I forget the One who lives in me;
'And in yourselves. Then will you not see?'
In my sight - in every breath!
- Sufi Faqir Janan Chan

"ملان" ۽ "ماستر"

مُلان وِڪڻي، ماستر چاريان، پر مُلن مُلهه حرام
مُلن جي مڪتب ۾ آهي تڪبر جو طولان
ماستر جي اسڪول ۾ اَدب آ انسان
پول بيت عاشقن جا، ڪورس منجهه قرآن
جانڻ چن چَوي خام، پُورب ٿيندا پڌرا

Teachers & Priests
I wish I could sell the mullahs (priests) and feed the teachers;
but that earning would be illegitimate,
In the institute of mullahs there is growth for arrogance,
whereas , in the school of teachers there is respect for humanity,
because they study verses of Divine-lovers and Quran in their course;
the wrongdoers will eventually be exposed!
--Sufi Faqir Janan Chan

اديون عربي ڏول جي جذهن أيس عشق آري
"احد" "احمد" هڪڙو ڏٺم گام پري
هي مُلان مذهب وارا ٿا چون "تون ڪافر آن ويندي دوزخ جي تري"
الله ڪري تہ عشق جي ٻني مون وٽ باهہ ٻري
اهو ڪُورو ڪامي ڪينڪي شل قيامت تائين نہ ٺري
پوء دوزخ ويهي درد مان ڪندس آهہ ٻري
باهہ منجهان بهشت ٿئي وري دوزخ ڪين ٻري
جانڻ چڻ تنهن ڪري دوزخ نيندائي ڪينڪي

O' Sisters! When I got caught in the grip of the Love for the Arabi Beloved;
Going to the distance I saw the 'Ahad' & the 'Ahmed' as One;
The Mullahs of sects declare: " You're a blasphemer! you will go to the depth of Hell !"
God willing! With me should always be the Fire of Love!
May this Kiln never go cold to the very Judgement Day!
Sitting in the Hell with the pain; I shall sigh;
Out of Fire it would become Eden; and the Hell shall not come on again !
Janan Chan ! For that reason they will not take you to Hell!

-Sufi Faqir Janan Chan

پنج تن پاک

پياري حَسَن حُسين اَمير ڈُونھين
جيکي ساري اُمت دي پير ڈُونھين
۱۔ ميکون حُب تہ ھميشہ حيدر دي
مٺي محمد دي برادر دي
گھرجي مدد صابر دي
ميکون سکڑي تُسان دي سير ڈُونھين
۲۔ نبي ھک ھک انگل منينداھي
اپڻي سر تي قدم ڈرا ويندا ھي
کيتس ھٹ ھٹ وچ شبير ڈُونھين
۳۔ کتي "شمرا" ھي کتي شان ويکو
اھڑي طاقت پيا کيڈا پيار ويکو
آئي قتل قضا تقدير ڈُونھين
۴۔ اِھو داغ تہ دل کُون دردان دا
صدقا کون چاتا مين اِمامان دا
جانڻ چن ماتم کر معصومان دا
اکيان روز روئڻ يلي نِير ڈُونھين

Gul Hayat Institute

Hussain firmed the pillar of Oneness .

- Sufi Faqir Janan Chan

Rides and Leads ;
In Karbala, His Head is on the spear;
Reciting Quran without the Body;
Qasim becomes the groom in Karbala .....
-Sufi Faqir Janan Chan

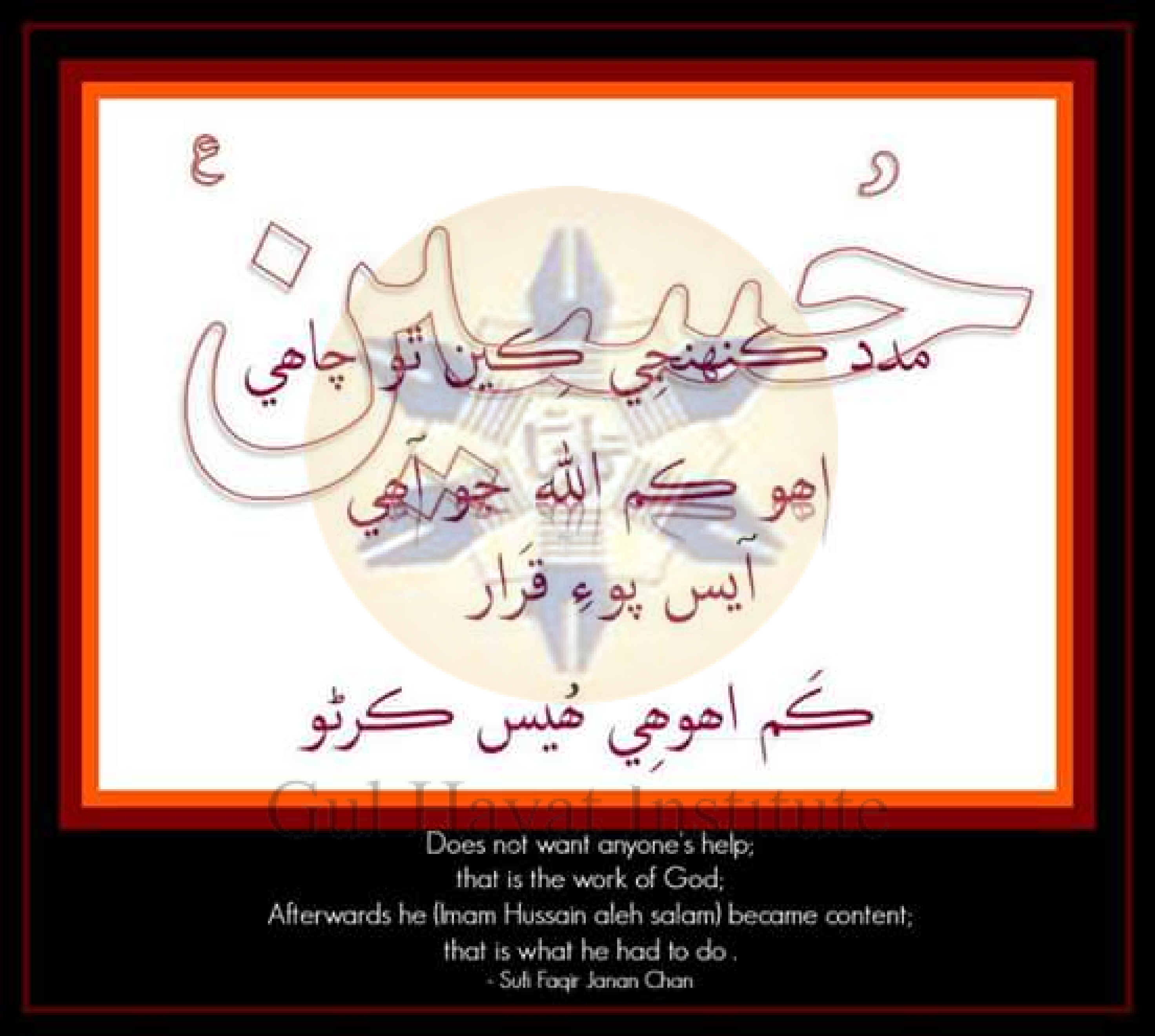
مدد ڪنهنجي ڪين تو چاهي
اهو ڪم الله جو آهي
آيس پوءِ قرار
ڪم اهوهِي هُيس ڪرڻو
Gul Hayat Institute
Does not want anyone's help;
that is the work of God;
Afterwards he (Imam Hussain aleh salam) became content;
that is what he had to do .
- Sufi Faqir Janan Chan

In multiplicity considered Five, Twelve,Fourteen (Aleh Salam);
in Oneness is the One,Quran is the witness.
Mahdi (Aleh Salam) is evident.
- Sufi Faqir Janan Chan

جانڻ چن هان جيتر جڳ وچ

توبه استغفار!

Until I am in the world - I repent
& seek forgiveness (from God)

Sufi Faqir Janan Chan

Sindh, Pakistan (1895-1995)

حق موجود　　　　سدا موجود

سنڌي سنگت کي سڏ :
صوفي ازم خلاف سازش
تي احتجاج

We strongly condemn the acts of false accusation and allegations on

Sufi Muhammed Hassan Chan,
Sufi Muhammed Ali Chan,
and Sufi Jan Muhammed Chan

the grandsons of great master and poet;

Sufi Faqir Janan Chan

Join us in Stopping conspiracy against Sufism by the extremist and extortionist in Sindh.

فقير جانڻ چن ادبي مرڪز

احتجاج
احتجاج
احتجاج

صوفي فقير جانڻ چن

درگاه تي هٿيار بندن جو حملو

پيج داه • بي حرمتي

علم شهيد .
گولين جا وار

Gul Hayat Institute

احتجاج احتجاج
احتجاج احتجاج

O' Farmers! Wake up! Be alert!
The Wolves are up to drink your blood!
- Sufi Faqir Janan Chan

If the splendor of Mustafa(PBUH) were not
visible in the Universe;
by God, God would not be the 'Manifest' -
- Sufi Faqir Janan Chan

اَحَدَ تُون اَحمد
صوفي فقير جانڻ چن
Sufi Faqir Janan Chan

عليہ السلام
مِٺو نام علي جو
مِٺي ٻولي آهه
Gul Hayat Institute

مَذهب وارن ميان پنج تنَ ع ناهي سُچاتو
اها مام آهي مخفي گُجهو راز ڪين جاتو
Gul Hayat Institute
صوفي فقير جانڻ چن سائين

رحمة العٰلمين
باقي کهڙا شڪ اي
انا احمد بلا ميم
احد احمد هڪ اي
Gul Hayat Institute
صوفي فقير جاڻن چڻ

The one who claims to be a **'Sufi'**
but
is a sectarian at heart; is a liar,
bears flattery in mind,
so is a wimp. a coward,

One in a million is to be found
a Sufi;
who is non-sectarian !

Gul Hayat Institute

-Janan Chan

my Hope in You

is

as Mighty as You

- Sufi Faqir Janan Chan

(1895-1995 ce. Sindh)

Gul-Hayat Institute

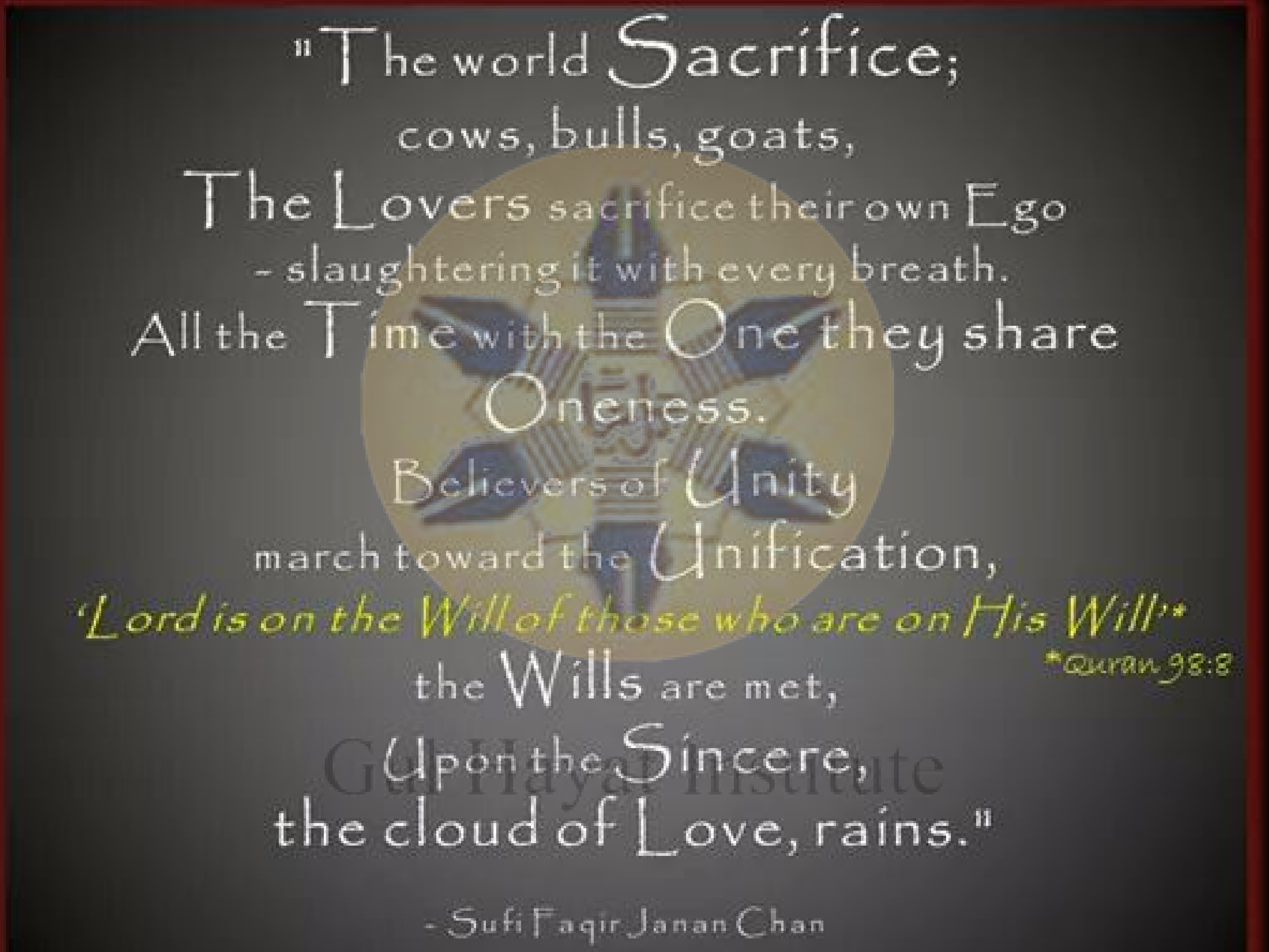
"The world Sacrifice;
cows, bulls, goats,
The Lovers sacrifice their own Ego
- slaughtering it with every breath.
All the Time with the One they share
Oneness.
Believers of Unity
march toward the Unification,
'Lord is on the Will of those who are on His Will'*
*Quran 98:8
the Wills are met,
Upon the Sincere,
the cloud of Love, rains."
- Sufi Faqir Janan Chan
Gul Hayat Institute

صوفي فقير جانڻ چن سائين
O! The True One!
You are convinced
only by the Truth!
Sufi Faqir Janan Chan

ڪلمو آهي نفي اثبات
ڪلمي بنائي ساري ڪائنات
The Declaration comprise
Nothingness and the Evident
The Declaration has made the entire Universe.
Sufi Faqir Janan Chan
صوفي فقير جانن چن سائين

تياسين شاهي پيرِي کان پرَي

بُزرگي مان بيزار تياسين

صوفي فقير جانڻ چن سائين

We are **FAR** from

the Royal Privilege & the PRIESTHOOD

- and **WEARY** of the SAINTHOOD.

Gul Hayat Institute

Sufi Faqir Janan Chan

(1895-1995)

آيو مِيم جي هِت اولي اُها شئي بي آهي ڪهڙي
عالمَ ڏِسو اوهين ڳولهي جنهن تـوّن فِدا هُجي ؟

He has come here in the disguise of 'Meem' (م), you can observe the Universes,
There isn't anything else toward which He is Self-sacrificing (except Meem م)

صوفي فقير جانڻ چن سائين – Sufi Faqir Janan Chan

'Hussain prepared for the Karbala; this hardship is but a pleasant rain to him; He firmly established the Act of Muhammed Peace Be Upon Him'

- Sufi Faqir Janan Chan

حسینؑ
کیتي کربل تیاري
سختي کربل مینگھ ملھاري
دین محمد دا
دیرہ چھایا

Gul Hayat Institute

وھ وھ پنج تن دئین سکایا
مومنان دے لاءِ اھو رستہ بنایا

واقعو ڪربلا جو... قبل مسيح مقدس ڪتاب ۾

اي گهوڙا اوهين ڪاهي وڃو
۽ اي گاڏيون اوهين ڪڙڪو ڪريو
پلي ته بهادر مرد وڌي اڳتي وڃن

ڇا لاءِ جو خداوند، لشڪرن جي خداوند لاءِ
اُتر واري مُلڪ ۾ فرات نديءَ ڪناري تي

هڪڙي قرباني ٿيڻي آهي

عيسائين جو مقدس ڪتاب پُراڻو عهد نامو : يرمياه ،باب ٤٦ آيت ٩ ۽ ١٠

[9] Come up, ye horses; and rage, ye chariots; and let the mighty men come forth;.....
[10] .....For the Lord GOD of hosts hath a sacrifice in the north country by the river Euphrates.
Bible Old Testament : Jeremiah Chapter 46, Verses 9 - 10

Sufi Faqir Janan Chan Literary Centre Hyderabad Sindh Pakistan, 2017

The governance of
the Holy Five is the
Supreme Most,
Holy Mohammed is
The Lord
of both the worlds,
He visits the
residence of an
enemy (who is sick);
Praise!
The Holy Five have
taught the Act (faith
system) so well!
Making it the Path for
the Firm believers'

- Sufi Faqir Janan Chan

پنجَ تن علیہ السلام دِي هے سرکار عالِي

پاک محمد صلی اللہ علیہ وسلم دوجگ والِي

گھر دُشمن دے پُچھݨ هے آیا

وَھ وَھ پنجَ تن علیہ السلام دِین سِکایا

مومنان دے لاءِ اهو رستہ بنایا

صوفي فقیر جانڻ چن

عاشق ساجد آهي اَصل، معشوق سجدو نہ ڪندو
اهو عشق جو دَستُور آ، ڏِسو مجني ليلا جو ڏنڊو

١- هڻ ٺُبي تون پاڻ ۾، "ونحن" واري وٿاڻ ۾،
ڏاتر ملندئي ڏاڻ ۾، تو منجهہ آهي خداوندو

٢- هن برهہ اُونهي بحر کي، ڪَن ڪروڙن ۾ لڌو
عام کي مذهب ڀَڏو، مذهب ڪَيو اونڌو اَنڌو،

٣- مسجد ۽ مندر رُلين، ناحق تون ڀي دَر ڀُلين،
برباد ٿي وڃي بَر ڇُلين، هائي ڏِس گهيل پنهنجو ڪندو

٤- عالم عاشق عشق جا، معرفت ماڻن مزو
وڃي عارفن ڏٺو اُتي معشوق جو عاشق بندو

٥- هي جاڻ ڇڻ اثبات ڪئي، رنگ برنگي بات ڪئي
پنهنجي اَندر ۾ جهات ڪئي، "وفي انفسڪم" ناهي سنڌو

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir, 2012

مشين خالي تون ڪين وهائي، پُڇا ٿيندي هُت پُرزن جي
ڏُوڙ ڪمايو تو ڏوڙُ ڪمائين! مشين ملي ٿي موتين لاءِ!

١- ريزڪي توڪي ڇڏيو رهائي، مچ چوپ واري مزي منجهائي،
هنبارِ هيري جو تو منجهه آهي، اُڪڙي مِر پيو اَن نہ ڪمائي

٢- ڏُرهو دمِر مشين جو آهي، دوجڳ تنهن جي قيمت ناهي،
"وَفِي اَنفُسِڪُمِر" تو منجهه آهي، لعل اندر ٿي جهاتي پائي!

٣- پٽو پرين پاڻ لاءِ چاڙهيو، "فَاذڪُرُونِي" امر ڪي پاڙيو،
تيل اجايو تو آ ساڙيو، "قَالُو ابليٰ" وارو قول نباهي

٤- برهه جي ٻهلر ٻاهه بدن مِر، عاشقن ڪي آ آگ اندر مِر،
من منجهه ماڻڪ ڇُپ ڇپّن مِر، پارس سان پيو پاڻ گساني

٥- عاشق رستو راهه ٻڌائن، عام جي ليڪي راڳ ٿا ڳائن،
عالم، جاهل، شاهه، گدا ڪي، "جاڻ چن"! تون واعظ ٻُڌائي!

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir, 2012

Background photo: Last residence of Sufi Faqir Janan Chan Saeen, December 1995

Yawar Ali Kazmi ' Mohabat Ali Faqir ', 2012

پُنهل

تون پارس پنهل ڪيچ ڌڻي، مون لانگوڙي لوڻي
مون فنا تون بقا، تتهنجي قائم آ چوڙي
ٻاجهه مٺاڻون ٻاجهه ڪرين موهن تون موڙي
ڏسي جاڻ چن وٽ ڪوڙي، مٺان مون ڪان منهن مٽين

تون ٻارس پنهل ڪيچ ڌڻي، مون لُنڊي منجهانون لوڪ
ڪوجهي آهيان ڪملي ٽوڪون ڪري لوڪ
ٻاجهارل ٻاجهه ڪرين واهه ڪري لوڪ
جانب جاڻ چن جي سبز ڪرين تون سرڪ
مٺان ڏسي ٽوڪون لوڪ، مون ڪان منهن مٽين

Gul Hayat Institute

چوڏهون سنُ (هجري)

چوڏهون سنُ آ چوڏهين، چوڏهون ناهي چوڙ
چوڏهين تي چٽرون ڪرين غافل ڇڏ تون گوڙ
وهي فيض فراق سان، تون آواندي ڪي لوڙ
ڏاڍي مٺي مهراڻ ڪي آهي پاڻڙ ٻوڙ
وحدت جي واديءَ جي جاءِ اندر ۾ جوڙ
ڇوري ڏس تون چنگ ڪي ڏيهي وجود ۾ وڙ
جاڻن ڇن ڇوري جي ۾ خاطيا خيما ڪوڙ
چوڏهين ۾ الله ڀهرين اوڙ، اڳي سال ٿيندا هئا سڪندي

Gul Hayat Institute

Verses of Faqir Janan Chan Saeen about 14th Hijrah Century.

عشق جي آڙاهہ ۾ پچي ٿيا لعل
مخفي سڀ معلوم ٿين حقيقت جو حال
سڌڙين کي سڌون کندي گذري وينڙن سال
وينا آهن وات تي کنيو کات کلال
اچي کر آڏيءَ تي مکدم ٿني حلال
سِر ڏيو سِرُ وٺي وحدتي وصال
وِهاڻ وارا ويسلا مٿين پير آ مال
پڙهڻ ۽ پڙهاڻ جو کوڙيئي ڙن ڪال
جاڻ چڻ نهال، نانگا پنهنجي نينهن سان
Sufi Faqir Janan Chan (1895-1995)
Mahabat Ali Faqir, 2012

پيچر واھ

ٻڌ چيف صاحب پيچر تو پڪاري
آهي اپيل منهنجي ڏک تو آزاري
١- ايڪڙ هزارين غير آباد ٿي ويا،
مال ۽ ماڻهو تاراج ٿي ويا،
هوندي سوندي مونکي ميار ٿي ماري
٢- منهنجو نام "پيچر" پيچرن مون پياريان،
انبار ان جا موتي لعل ڏاريان،
چڙيان چو نہ جيڪر مرده جيئاري
٣- فقيري اميري ڏني ترڪي "مهدي"
شاخ ۽ منهنجي ڪري چڙ شادي،
ملي ياد ۾ پئي چڙيون اُجارا پياري
٤- پاڻي ٿني سجايو، وهي تو اجايو،
ڪنهن ڪم نہ آيو،وندن منجهہ تو واري
٥- چوڏهين سن ۾ يار، رک يادگار،
سکهر جاڳو جاني چڙيس مت وساري
٦- رياضت راه عبادت ڪري آ،
سدائين جواني ڪڏهن نہ ٻڌي آ،
ٿين ٻر بهاريون عالم چڙ اوجاري
٧- مون آهيان دادو ضلعو، ڪرڪو منهنجو پلو،
ڪم آ آبادي اين پير نہ ضلعو،
ٿيان سبز سائو، شڪر گذاري
٨- اهڙي اسڪيم ناهيائون، مونکي مٽايائون،
مون پٽ درياءَ جو مونکي ڏهتو بنايائون،
ڪيائون نار نالي منهنجو حق ماري
٩- "جهانيان" جهان جو "مهدي" آهي والي،
ڏنائين پاڻي مت تنهنجي، "جانڻ چن" آ مالهي،
ڪري عرض آرائين ڪريل ٿي تنواري

In the year 1975, Faqir Janan Chan got Pitcher Canal (Dadu district) functioning. The chief engineer for irrigation, Mr.Ghulam Rasool Shahani and Janan Chan both happened to be students of the same spiritual master.
He, in his unique way, presented the cry of the Pitcher canal in poetic form and Mr.Shahani took great interest. The issue was dealt with, bringing relief to thousands of farmers and villagers.

Gul Hayat Institute

چوري ڪيني چور، ڪري نہ ڄاتني
هنيني نہ هنبارن ۾، سيٽ نہ سڃاتني
ڏڍا ڏاڪر ڪاهيني موتي نہ ڇاتني
محبوب جي محلات ۾ جهاتي نہ پاتني
جتي هُيون لاتون لعل جون، تالو نہ لاتني
باقي، جانڻ چن چوَي ڪاتني، گڏهہ گمراهيءَ جو

چوري ڪر الله جي پيا پاڳيا ڏي بَن
پيهي ڏِس تون پاڻ ۾، مالي پني آتني مَن
جانڻ چن چوي رِندن، ڏوري ڏٺو پاڻ ۾

Gul Hayat Institute

ڏسڻ ۾ ٿڌا مٽ اندر ۾ ڪوسا!
جيڪي پين اٿئون ٿين سرس تنهن ڪئون سوسا
دوئي جا دل ۾ وڏي وين وساھ
"جاڻ چن" چوي تن ڪئون پري ڪر پاسا
متان عمر جا اوسا، وٺيو وڃي پاڻ سان

ڏسڻ ۾ ميرا مٽ پاٽي تن ۾ نُور
جيڪي پين اٿئون مالي لهن مور
لعلن ۽ موتين جي ساميڙا ڪن سور
آڻ ڳڻ خزاني ۾ ويا تڪ نہ جاٽي تور
جاڻ چن! سر گھوري اھڙي ماڻ مٽن تئون

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir, 2012

”شهباز قلندر رح“

(٢٩٢)

ڪافي:

سيوهڻ جا شهباز قلندر، تو کي ملي سنڌ ساري

١- ”سيوو“ مان تو سيوهڻ ٺاهيو، تيلي منجهانئون ٿنب ٺاهيو
سيووءِ سيوا منئون فيض آ پايو، تو تنهنجي ڪئي اظهاري

٢- واهه واهه سيوو واهه واهه سيوهڻ، واهه واهه! تون آن مست قلندر،
سيوو کي ڏنا ڏاج تو ڏيون، روزان روز بهاري

٣- سيوو اهڙو قدم وڌايو، ٻي ڪنهن اتي پير نه پايو،
تو پاڻ سيوهڻ جو آ سڏايو، سيوهڻ جو ٻاگ ٻاري

٤- سنڌ ٿي تنهنجي تون ٿئين سيوهڻ جو، سيڪر چوي تو آهي سيوهڻ جو،
سيوهڻ کي هاڻي خوف نه ڪنهن جو، سيوو جي آ ساري

٥- جاڻن چڻ چوي جهان جي مالڪ تنهنجو شان وڌايو،
”احمد“ ”محمد“ ”مهدي“ ”علي“ تو سان ڪئي آ ستاري

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir, 2012

انسان

”مسلمانُ“ آ ته ”نانُ“ آ
جي ”نانُ“ آ ته ”خانُ“ آ
جي ”خانُ“ آ ته ”خام“ آ
جي ”خام“ آ ته ”خَنّاس“ آ
جي ”خناس“ آ ته ”ناس“ آ
جي ”ناس“ آ ته بُوءِ نہ رَهي باس آ
”مسلمين“ آ ته ”امين“ آ
”امين“ آ ته ”انسان“ آ
”انسان“ آ ته ”عشق“ آ
”عشق“ آ ته ”ايمان“ آ
”ايمان“ آ ته ”دين“ آ
”دين“ آ ته ”مومن“ آ
”مومن“ آ ته ”محمود“ آ
”محمود“ آ ته ”مهدي“ آ
”مهدي“ آ ته ”محمد“ آ
”محمد“ آ ته ”احمد“ آ
”احمد“ آ ته ”احد“ آ
ڪڙو آ ته ”الف“ آ
نياز آ ته ”ع“ آ
سجود آ ته ”م“ آ
ويڙو آ ته ”د“ آ
”ميم“ . ”د“ ”عبد“ آ
جو ”عبد“ آ سو ”احد“ آ
”الف“ . آ ته ”الله“ آ
”ع“ آ ته ثابت آ

ثابت ڪي سجُود آ
سجُود آ ته ”معبود“ آ
”معبود“ آ ته لاحد آ
لاحد آ ته ”لامڪان“ آ
”لامڪان“ جو مڪان آ
”وَنَحنُ أقرَبُ إليهِ مِن حَبلِ الوَرِيد“
اهو سنڌس آستان آ
”الانسان سري وَأنا سِرهُ“
آيو ٿي انسان آ
”واللهُ بِكُلِّ شيءٍ مُحيط“
ڪُلّ ۾ سمايو سُبحان آ
صوفي لڪ لنگهي ويو،
صاحب ـــ ۾ سُلطان آ
رڳ ڏيان هميشه جانڻ چين چئي،
تو مُنجهه تُر ميزان آ

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir, 2012

سر گهُڙي سر ڏئي، اچي ڏنائين ڏاهہ
ڪَي ڪي آيا ڪاپڙي صدقي ڪري ساهہ
"الست" ارواحن کي اِڳهين هُئي آگاهہ
"قَالُوابَليٰ" جي قول تي ڪيائون ڪاهہ وڪاهہ
جاڻ چن چوي لاهہ، لاهُوتي لنگهي ويا

سر گهُڙي سر ڏئي، پرين پُڪاري
"فَاذْكُرُونِي اِذْ كُرْ كُمْ" ڏسي ڏيکاري
سباجهن سڏن سان محبتي ماري
وحدت جي درياءَ ۾ طالب ٿو تاري
جاڻ چن چوي ساري، سارينديڙن کي سپرين

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir, 2012

"موج درياءَ" مهراڻ مهدي مٺون آيو
ساقي آهي سرور ساڳيو سر سمايو

١- جهانيان جي گادي، سدائين آبادي،
"موج درياءَ" مٺون "مهدي" وري اِجهو ڄاڻ آيو

٢- آهي پاڻ مٺون پاڻ، اهو ڪر ڄاڻي ڄاڻ،
مثل بي مثالي پائي پوش آيو

٣- "جهانيان" سمندر اهو آهي حيدر
"قطب"، "غوث"، "قلندر" اتڪون فيض پايو

٤- قابل ڪي "تنذاري"، ڪن "هند" "سنڌ" سرداري،
جهانيان جهان جو سرتاج پايو

٥- "جانڻ چن" سپاهي، سائين در گدائي،
ڪروڙن ڪيني ٻانهين تي ٻاڌايو

Mohabat Ali Faqir,2012

هادي حق حقي آن تون "مهدي"، آئين ٿي ۾ مظهر

١- نڪي بهشت کپي نڪي حوران، ناهي طلب طوبيٰ نہ قصوران،
تنهنجي عشق جون منٽريون گهوران، مونکي کپي اها آبادي!

٢- آئين آدم جو پوش تون پائي، پرين پرڪا لاءِ لڪڙو لڪائي،
انهي جامي ۾ جهاتي ڪر پائي، آهي سماڌي ۾ وادي!

٣- توکي سڃڻ مون سڃاتو پُرجهي مون پير آ پاتو
مون سان نڀاهج ناتو توسان شڪر ٿيم شادي

٤- تون سان حُجت منهنجي ناهي، توکي ٻانهي ٿي ٻاڏائي،
جوڙ جُتي جو ناهي، قائم تون ڪر منهنجي گادي

٥- "جاڻ چڻ" ڪڻون سياڻا، تو در داناءَ وڪاڻا،
قائم تون ڪر منهنجا ياڻا، مونکي ڏيو مبارڪبادي

Gul Hayat Institute

Muhabat Ali Faqir 2015

چيئين جي چوايائين اهو رنگ رچي ويو
"مهدي امام" اچي ويو اچي ويو!

١- پيشنگوئي ٿِي پوري، سچي ٿي سموري،
نہ ٿي دير دُوري، ميڙو مچي ويو!

٢- مٽايو هئين چولو، پڇي پيو سين پولو
نہ ٿيو اوٽ اولو سمورو سچي ويو!

٣- رُخ تي خال تم، ساڳيو "مهدي" منون
خزانو خوشيءَ جو نچي ويو نچي ويو

٤- "جاڻ چن" عاشق "مهدي" جي ميليءَ،
سچ ٿو چوان مون ڏسو خيال کوليءَ،
بقا عشق منهنجو بچي ويو! بچي ويو!

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir,2012

لَپ لَپ سورن سيڪا، مون ڏي چڙيا هن چانگ،
محبت آ مستان ڪيو، مونکي مجني وانگ،
ويهي ويم وجود ۾، برهه ڏني آ بانگ،
اُلٽي بازي عشق جي، نينهن نسورو آ نانگ،
سهڻي ڪي ميهر ڪارڻ، مڇ ڪائي ويا مانگھ،
رانجهن، خاطر هير جي تخت ڇڏيا سپ تانگھ،
مجني ڪارڻ ليلا جي سُڃ ۾ ڪيا سانگھ،
مومل ڪي ماتم هيو ڏاهي جوڙايو ڏاگھ،
سسئيءَ ڪي سور تيا، دل اندر ۾ داڳ،
جانڻ چن ڪي تانگھ، طلب ڪٿي تاراج ڪيو.

Gul Hayat Institute

Yawar Ali Kazmi, Mohabat Ali Faqir 2012

جيئري مرڻ ڏاڍو مزو ڪتي ڪو جنگ اَڪبري
آب حيات ڪو پيئي، وحدت جي واديءَ ۾ گهڙي

١- اوڏر اڳيون آهي نہ ڪو سُورهيہ سينو ڍال ڪن،
وڪ وڪ اڃن وڌندا تيئن، اها طالبن ڪي آ تونگري

٢- ٻين لڙاين ۾ ڪروڙين ڪٽڪ تا ڪاهيو پون،
هن برهہ جي پرتيءَ ۾، سُورهيہ ايندو ڪو سنبري

٣- هڪ ڏينهن جو ناهي ڪُسڻ، نت روز آهي ڪاتي ڏسڻ،
آهي ترارن تي ترڻ، پوڳ چرچو ناهي مسخري

٤- ڪپجن، ڪُسجن تہ ٻہ نہ مُڙن، جڏهن چاڙهہ تي عاشق چڙهن
"نَصۡرٌ مِنَ اللّٰهِ" تا پڙهن، ڪوري ڪُلهن ڪٽون ڏين سري

٥- ڪفر سان اسلام سان، ڇاهي منهنجو ايمان سان،
اسان وِنا آهيون عشق امام سان، چِن جانڙ چوِي آهيون هَري

Gul Hayat Institute

Verses of Sufi Faqir Janan Chan (1895-1995), Sindh

Mohabat Ali Faqir, 2012

اڄ ته ساريم شومرا! پنهنجي مارن جا ماڳ
ڏُٽ اباڻي ڏيهه جو سيباڻا اٿم ساڳ
چڱي ڪري "چن" سان وطن واري واڳ
دل تي اٿم داڳ، ڪندون تهنجون شومرا !

پيو ياد جنّهن يار، ٻئي وسري جهان ويا
محبت ۾ دل منهنجي جا آڏري ٿيان ويا
بهشت جي مونکي درڪار ناهي، نڪي حُور ۽ قصور جي
درڪار آهه ديدار جي، ڏُرهو هي دان آهه
"لاتقنطُو من رحمتُ الله" اڳي ڪيو احسان آهه،
ثابت قرآن آهي، غيڙُون گمان ويا
جاڻُ چِڙ! آسرا آهن وڏا الله ۾،
محشر جي ڪاڻ ڪانهي "محمد" زمان آهه

پيو ياد جنّھن يار، ٻئي وسري جھان ويا
محبت ۾ دل منھنجي جا آڏري ڪيان ويا
بهشت جي مونکي درڪار ناهي، نڪي حُور ۽ قصور جي
درڪار آهه ديدار جي، نُرمو هي دان آهه
لاتقنطُو من رحمتُ الله آڳي ڪيو احسان آهه،
ثابت قرآن آهي، غيرتون گمان ويا
جانڻ چئن! آسرا آهن وڏا الله ۾،
محشر جي ڪاڻ ڪانهي "محمد" زمان آهه

الٓمٓ
الٓمٓ آهي صوفين سڃاتو
مذهب انهيءَ معني ڪنون ڪونڪو ٻاتو
صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ سي ٿيا ، جن ڪين ڄاتو
پيوند نه اٿن پرينءَ سان ، اٿن نفس سان ناتو
جاڻ جن جني تن ٻاتو، جن نام ڪيو پنهنجي نفس کي
الٓمٓ ظاهر ظهورو
هين لڪايو حق کي ، سڙين کي سورو
جاڻ جن جوي پورو ، پتو نه ڏين پرينءَ جو

الٓمٓ
ال م اوّل سو آخر
آديسين جي اکيان حاضر ۽ ناظر
جوڳينڙا هر جاءِ، تي محب سان ماهر
جن جاڻ جوي هر هر ، مون سامين تنون صدقي وڃان
الٓمٓ
ال م سوجهي ڪر صحيح
وقت وڃني ٿو ويسلا ، رڻ ۾ پوءِ نه رهي
جاڻ جني صحيح ، وڃهندين ڪهڙي ورق تي ؟

پنج تن پاک

ٻیارِي حسن حُسین اَمیر ڈُونهین
جیکٖي ساري اُمت دي پیر ڈُونهین

١۔ میکون حُب تہ همیشہ حیدر دي
مثي محمد دي برادر دي
گهرجي مدد صابر دي
میکون سکڑي تُسان دي سیر ڈُونهین

٢۔ نبي هک هک انگل منینداهي
اپتي سر تي قدم ذرا ویندا هي
کیتس هٹ هٹ وچ شبیر ڈُونهین

٣۔ کتي "شمرا" هي کتي شان ویکو
اهڑي طاقت پیا کیڈا پیار ویکو
آئي قتل قضا تقدیر ڈُونهین

٤۔ اهو داغ تہ دل کُون دردان دا
صدقا کون چاتا مین اِمامان دا
جانڑ چن ماتم کر معصومان دا
اکیان روز روئن پلي نیر ڈُونهین

Gul Hayat Institute

پنهنجي وڏائي کي ڇڏي
غيب مان آيو لڏي
اوڏو ٿي پيو گهر آڏي
مِٺي جو محلات ٿيو
خود خدا سائين پاڻ آم
نفي مان اثبات ٿيو
ذات آئي خاڪ ۾
تڏهن وڃي سائين ذات ٿيو

Gul Hayat Institute

Sufi Faqir Janan Chan

احد
احمد
محمد
آمنا جي گهر آيو

جانن چن
Sufi Faqir Janan Chan

پيالو علي پيارو
Gul Hayat Institute

هٿن کي روزو پيرن کي روزو
ڪنن کي روزو اکين کي روزو
زبان کي روزو دل کي روزو
فرمايو قرآن آهي
هي مهينو ناهي نادان!
نرڳي رمضان آهي
سانئڻ آئي - سيم اڀريو
قبر تائين قائم آهي

جانڻ چن

Sufi Faqir Janan Chan

Gul Hayat Institute

Gul Hayat Institute
Sufi Faqir Janan Chan

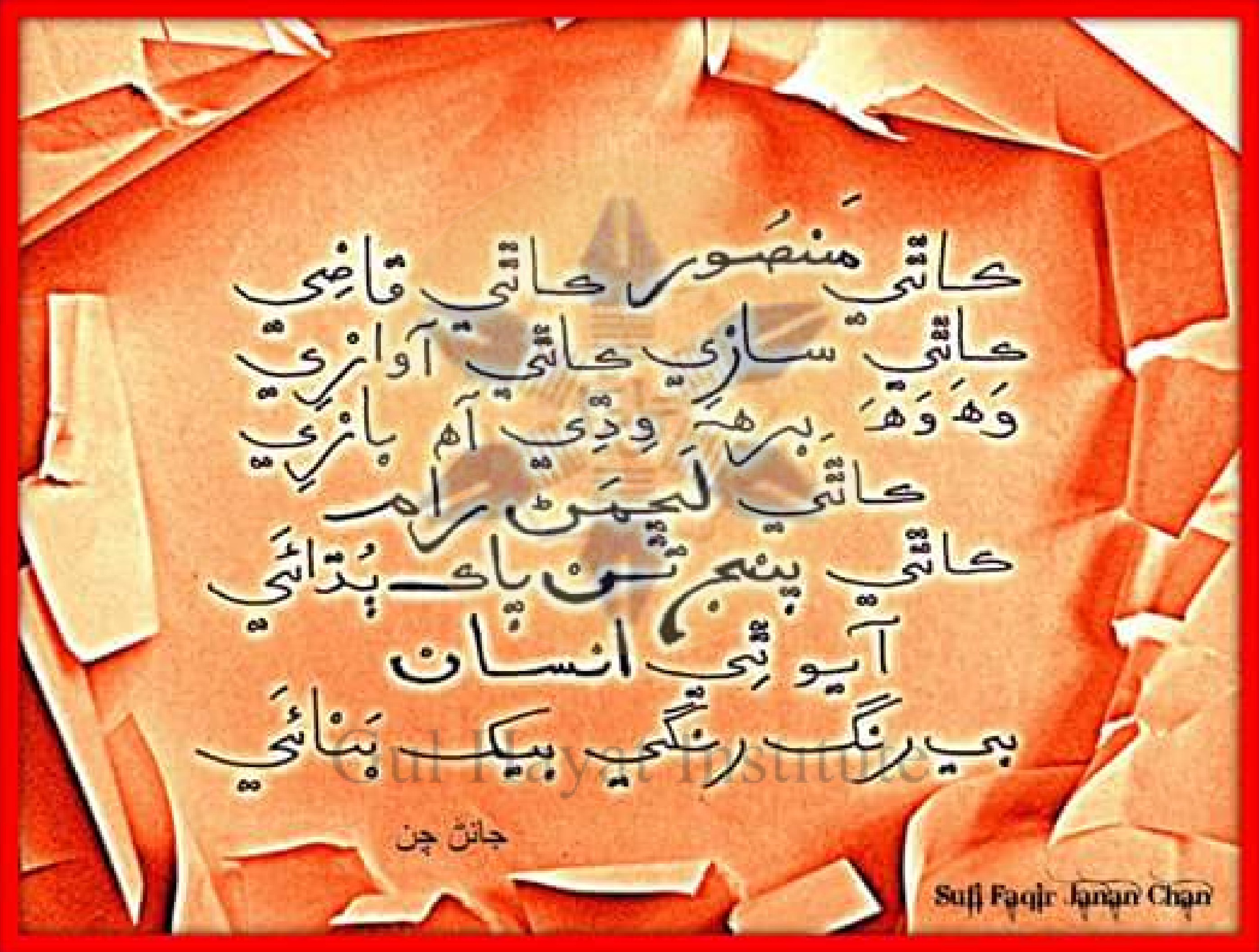
ڪاٿي منصور ڪاٿي قاضي
ڪاٿي سازي ڪاٿي آوازي
وهه وهه برهه وڏي آهه بازي
ڪاٿي لڇمڻ رام
ڪاٿي پنهنج تن پاڪ پڏائي
آيو ٿي انسان
بي رنگي بيڪ بنائي
جانڻ چن
Sufi Faqir Janan Chan
Gul Hayat Institute

وائيو آهيان مون وائيو! تومين متان چائو آن وائيو

١- "کن فيکون" کان اڳ مر، منهنجو بيرنگ ٻر هو ٺائو

٢- "کن فيکون" تہ ڪلهہ تي گذري، اڳيني هنس مون سيائو!

٣- "ا ل م" کي ماڻيم، دوني رهيو نہ دائو

٤- شريعت، طريقت، حقيقت، معرفت، اتي منهنجو آهي ٽڪائو

٥- "ڪُل شيءِ مُحيط" مرڪز منهنجو، اُتي مهديءَ جو آ مانڊائو

٦- چارني پاوا پُختا منهنجا، پايون سيرون سيرائو

٧- موليٰ ملڪ سڄو ڪر وائيو، ڪو نہ رهي ڪو ڪائو!

٨- "جاڻ چڻ" جي ٻولي پيرولي، رِند سمجهي ڪو رائو!

Sufi Faqir Janan Chan

ماهه رمضان بيشڪ شريف

ڀلا، ٻين ماهن کي ڇا چئون؟

سڀ ماهه شريف سڀ سال شريف

ڀلو، ٻُڌو ڪَرا اٿئي

هڪ مهينو ناهي، نادان!

زندگي رمضان آهي

جڳن چن

Sufi Faqir Jagan Chan

Gul Hayat Institute

جائن چئن عشق جو ماتم، سيني ۾ آهي پڙ محرم،
هتي رڳو درد جي آ ڌُم مسجد مندر ويو وِسري
Gul Hayat Institute

سور پنهنجا سينو پنهنجو، پاڻ ٿو پنهنجا سَهان

١- مُڪير ملائڪن ڏي ڏري، بيزار ٿيا باغي بري،
پنهنجي ڪنيم پاڻيئي بري پنهنجو ڪيو پاڻهين لهان

٢- بار برهه جو ڏسي پٽر پيا آهن پُسي،
طُور ڪان صحت ڪسي آئي "لن تراني" پيو ڪهان

٣- "الف" هنس آرام هو، "ميم" ۾ آيس جهيڙو متو،
جنهن سڃاتو سو رتو، دم بدم تنهن سان رهان

٤- برهه جو جڏهن بار پيو، قلم ڏري پوءِ ڏار ٿيو،
اهڙو ورهه وار ڪيو، اُتي "جان محمد" پيو تهان

ڪُڇ نه ڪيم ڪين ڪمايم
باقي صورت اُتم ساڻ
"نقشبندي" نقاشي آهيان
چشت پڇايم "چشتي" آهيان
ڪم آهِ قادر "قادري" آهيان
پيو نه جاتا جاڻ
سُرخ پوش "سهروردي" آهيان
"الحيدري" جو هُل تو هُلايان
پيو نڪي آهي پيو نڪي جاتا
تنهن سان پيرل اُتم ماڻ
پنجن طريقن ۾ آهيان پختو
هڪڙو آهي اهوئي نقطو
ڀانگو وهايم ناهي سستو
حيران جو ڪنهنجي عاڻ
اڻ ڏٺي ڏيم ته آهي وڃتو
عم انهي لاءِ آهي ڪرتو
دم صورت سان آهي پرتو
جنتن نه جاتو جاڻ
مهدي امام الف پڙهايم
جانڻ چپڻ چوءِ چت سان لائيم
ماڻ ۽ موڻ جو ورق وڃائيم
پوءِ ٿي روح رهاڻ

صوفي فقير جانڻ چن

پاڻ ڏٺي آيو هتي آدم جي تي اولي
بشر بوتو بيک بنايائين "مونکي کو ڳولهي"!

١- نَفِي منفون اثبات کيو آ عاشقن اظهار،
پيهي ڏنائون پاڻ بر مليو مردن مهندار،
"اَنا اَحمَد بلاميم" پاڻ ويٺو ٻولي

٢- "احد" نون "احمد" پاڻ ٿيو کو سڃاڻي نہ سگهي،
عاشق اٽکيا کينکي ويا لاحد کان ٻہ لنگهي،
ملان قاضي منهنجي پيا، خلق وڌانون رولي

٣- جتي ني صفات آ اتي ني آهي ذات،
مانجهي مُنجهيا کينکي، ٿا لون هڪڙي لات،
"عَبدُهُ وَ رَسولَہُ" اتي کني پَلي پيا پولي

٤- پير مُغان جي پاس سان، جانڻ چن پاتي جهات،
مهديءَ ارڙانهين مرڪليو جاتي ڏينهن نہ رات،
رياسين ملک انهيءَ تي جاتي ترڌي ماسي تولي.

GulHayatInstitute

صوفي فقير جانڻ چن

منهنجو مرشد آهي اهو جيڪو سڀ جڳ ۾ آهي سارو

١- "مذهب" هجي يا "لامذهب"، تهدل ٿو تسليم ڪري،
سڀڪو چوي ٿو "مهدي ! مهدي!" سڀ جو آهي سهارو

٢- غوث، هجي توڙي قطب هجي، عاشق هجي توڙي مست قلندر،
سڀني جو سردار سخي ڪُل ۾ آهي قرارو

٣- علمُ اليَقين، عَينُ اليَقين، حقُ اليَقين، حق ڏٺو،
هر گهڙي هر جاء، هميشه درس ڏنو ڏُلارو

٤- اول، آخر، ظاهر، باطن، آهي ٿي آهي هوندو ٿي هوندو،
"غار" جي بازي سمجهي ڪر گوهر، نڙ هنيو آ نعرو

٥- "محمد" "مهدي" هڪ ڪري ڄاڻو، حيات هميشه ويساهه آڻو.
شڪ ۽ شرڪ تنهن ۾ نه آڻو، هتو "جبرائيل" ڪان اڳ تارو

٦- مطلوب طالب جاري آهي، ڏسو ته ڪڏهن گهاري آهي؟
باقي سمجهڻ باري آهي، سمنڊ جو چمڪارو!

٧- هتي هُتي هاڻي خوف نه ڪرڻي، "مهدي" ڏانهن ملي آ واڌاڻي،
جاڻڻ جن چوي ٿو جاڻي، "لاَ تَقنَطُو" اقرارو

Gul Hayat Institute

سچا اتم اباڻا سنياريائون وطن کي
اميرن پنهنجي پاڙيو آ سُخن کي

۱- "ڪُنف" کان اڳيئي وچن هو ويڙهيچن،
ڪيائون قول پورو طاقت ڇا ڪُوفين کي

۲- ويل سي وهيا ويا موٽي ماڳ پنهنجي،
ڪري دين سان ويا پرتو گهرن کي

۳- مون ب اج سياڻي ويڙهيچن ڏي ويندس،
چوندس اُتي نيئي مرحبا اَدن کي

۴- ميندي موڙ ڳانا ڏرئون هئا ڏٿين کي،
اچان تائين اُها اَتن لالائي لڳن کي

۵- پرين پاڪ پنج تن هت ب رهن تا،
اچن ڪين تا پيا نظر بي نظر کي

۶- جاڻن چن ڇئي مخفي کي رند راز جاڻن،
ڪل عام کهڙي، خبر بي خبر کي؟

Gul Hayat Institute

واهہ واهہ پنج تن دين سڪايا، مومنان دي لاءِ اهو رستا بنايا

١- پنج تن دي اي سردار عالي، پاڪ محمد دوجگ والي،
گهر دشمن دي پُچڻ هي آيا، واهہ واهہ پنج تن دين سڪايا

٢- هر مظهر دا مالڪ حيدر، سوالي آوي ول وجي نہ بي در،
شربت قاتل کُون هي پلايا، واهہ واهہ پنج تن دين سڪايا

٣- پاڪ بتول دي ويکو شفقت، باري بلاشڪ سندس رحمت،
جنهن "شمر، يزيد" کُون پهلي ڄڻايا، واهہ واهہ پنج تن دين سڪايا

٤- حَسَن ڏي آيا جام زهر دا، سائڻ والا بر بحر دا،
زهر الايا تب نہ ولايا، واهہ واهہ پنج تن دين سڪايا

٥- حُسينڻ ڪيتي ڪربل تياري، سختي ڪربل مينگهہ ملهاري،
دين محمد دا ديرا جمايا، واهہ واهہ پنج تن دين سڪايا

٦- اها رمز هي اُلٽي اُلٽ ڪو ڄاڻي، بن رهبر ٻيا ڪونہ پڇاڻي
"مهدي" اسان ڪون ملڪ گُهمايا، واهہ واهہ پنج تن دين سڪايا

٧- چوڏانهن طبق چڪر ڦريوسي، هر جاءِ پنج تن پاڪ ڏٺوسي،
ڄاڻن چن هي اُلٽ سمايا، واهہ واهہ پنج تن دين سڪايا.

عالمِ

عالم چئجي اُن کي جيڪو علمئون ڪيڪِ عرق
عمل ڪري عرق تي ٻيا وِيڙهي رکي ورق
دنيا ۽ عقبي جو دل مٿون ڪيڪِ ترڪ
"طالب المولیٰ" مُذَڪَر" غازِي ٿئي غُرق
مذهب ڪيڪِ من مان، هر جاءِ ڏسي حق
جاڻ چن چوي پڪ، پوءِ عالمِ چئجي اُن کي

عالم نہ چئبو اُن کي جيڪو رڳا پڙهي اکر
ڪوڙيون قرآنن جون جي هجن پُٺي مٿان ڪر
گڏهم گابو نہ ٿئي ڪر اهو ئي ڪر
گڏهہ مٿ گهوڙي ٿان تب ٿئي خچر
سمنڊ جو سامونڊي نہ ٿئي ڪڏهن نہ پاءِ پر
جاڻ چن چوي اکر، اهي واڳو ٿيندا ويڙهہ ۾

Gul Hayat Institute

دنيا ۾ مصطفيٰ جو نہ جلوو نُما هُجي
مونکي قسم خدا جو نہ ظاهر خدا هُجي

١- شريعت جي مُصلي تي پهتس پڇي پيو پولو،
جوئي "احد" سوئي "احمد"! ڏٺم خدا هُجي

٢- آيو "ميم" جي هت اولي، عالم ڏسو اوهين ڳولي،
اها شيءَ ٻي آ کهڙي جنهن تئون فدا هُجي!

٣- حق کي ڏٺم بُت ۾، بُت کي پانئيو مون ڪعبو،
مر جان کُهن قاضي، سَند سَند جُدا هُجي،

٤- آهيان عشق جو مون ڪافر، بُت جو پوڄاري آهيان،
پلي جان چون "پليل آ" منهنجي ندا هجي

٥- "مهدي" مئون ٿيو معلوم، سينو صاف ٿيو سالم،
مطلوب اهڙي در تي طالب گدا هجي

٦- نہ خاموش "جانڻ چن" ڪر اسرار ظاهر پيو ڪر،
پيو يار جي ثناءَ ڪر، تنهنجي صدا هجي

Gul Hayat Institute

پهريون مومن

پهريون مومن ڪير آ جيڪو عشق جي سوليءَ چڙهيو؟
پاڻ کي فدا ڪري آڙ ڪنهن نہ اڙيو
١- توريت ڪلهہ، زبور ڪلهہ، انجيل ڪلهہ، فرقان ڪلهہ،
پنجون ڪتاب اولين آ جنهن شان هي آ دورجڳ جڙيو
٢- "پنج تن" پنج، رڪن پنج ڪعبا پنج، "ڪتاب" پنج
پنجن جي جن پرڪا نہ ڪئي تن اٿن ڏونيءَ جو ڏڙو
٣- جيڪو "في لوح محفوظ" ٿيو، اتي پاتو وحي مون ليئو.
پنجون ڪتاب معلوم ٿيو، تن ڏهن پاتو آهي مون چڙو
٤- هي خاص خاصن جي خبر، مذهب انهيءَ کان بي خبر
عشق جي تکي تبر، جوني وڍيو سوني وڙيو
٥- هي جاڻن جي اثبات ڪني، ڏسي لاهوتيءَ لات ڪني،
پنهنجي تن اندرتجلات ڪني، آهي موج "مهدي" جي مڙهيو

پائي آيس پاند ۾
ڪڻي پنهنجا ڏوهه
باري بار مٿي تي
ڪشال اٿم ڪوهه
پاڙيان ويڇي پنهنجا
جيڪي لکيم لوح
آهيان تنهنجي آسري
تاري تنهنجي توهه
جاڻ چڻ جَني گناهن جِني
سائين! ڪر نه سموهه
منهنجا مون تئون ڏوهه
معاف ڪر منهنجا ڏڻي!

Gul Hayat Institute

هڪ مهينو ناهي، نادان! زندگي رمضان تني
سانيڻ آيني سچ اُپريو، قبر تائين سحر تني

١- هٿن کي روزو پيرن کي روزو، ڪنن کي روزو اکين کي روزو،
زبان کي روزو دل کي روزو، فرمايو فرقان تني

٢- فرقان آيو رمضان ۾ عمر جو روزو ڪٿي،
واحد قائم اَمُر ڪيائين شاهد قرآن تني

٣- ماهِ رمضان بيشڪ شريف ڀلا ٻين ماهن کي ڇا چئون؟
سڀ ماهه شريف سڀ سال شريف، ڀلو، برو ڪردار تني

٤- هڪ مهينو يارهن جي ڪاٽي هلي پوري ڪندو،
ناراضي ۾ تر تُرن تا، عمر جو احرام تني

٥- رات ڪاٽي وني ڏينهن کي ڪٿ ڪا، ڪان پني،
پنڌ نہ نبريو ڪين [illegible] باري اهو عيال تني!

٦- ان پاڻي آهي حلال، حرام ڪرڻ اٿئي گناهہ،
گناهن ۾ تون غرق آهين، هي بنايو مڪر تني

٧- جانڻ جن جوڳي مرشد مليو سنڌ مرنڪي پنهي ساري،
اُڏو اٿئي بار باري "مهدي" اُتي مهندار تني

Gul Hayat Institute

نيتي نماز آهي نانگن تيئن فارغ ويو وسري
قضا ناهن ڪنهن دم ۾ پڙهن پنج وقت ويو وسري
١- ڪتن ڪوڙا قسم ڌر ۾، ڪن اٽڪل وجهن ور ور،
ڪنيو رندن قسم ميڪن، پيهر پٽ ڏين وين وسري،
٢- انهي روزن سان نه گرندني، وراٽي ڪينڪي ورندني،
مڪر ڇڏ، نفس نه مرندني، تيهني روزا ويا وسري
٣- رکيو آ روزو سامين ساهي، حقي جيڪو حڪم آهي،
پڄن پرن جو ناهي، وري چوڙن ويو وسري
٤- جانن ڇن عشق جو ماتم، سيني ۾ آهي پڙ محرم،
متي رڳو درد جي آ ڌم، مسجد مندر ويو وسري

Gul Hayat Institute

روزو ۽ رمضان

روزا ۽ نماز پڙھين، ھوڏانھن ڪرين ڏوھ!
ڪھڙي ڏنني ڪتاب ۾ ڊوھڙ اھڙو ڊوھ
"مَڪَرُ و مَڪَرَ الله وَالله خيرالماڪرين" تيئن وڏيني ٿو ڏوھ
مالڪن مان نہ چاڙھيو تو وڏو آ اوا!
فرض "فنا في الله" جو ٿا رند ڪمائن روھ
"مُوتُو قَبلَ أنتَ مُوتُو" ڪاڻ لَنگھي ويا ڪوھ
"جانڻ چِن" ڏوھ، جيڪي مڪر ڪون ڪرين

GulHayat Institute

هڪ مهينو ناهي، نادان! زندگي رمضان ٽني
سانير آيني سچ اُپريو، قبر تائين سحر ٽني

١- هٿن کي روزو پيرن کي روزو، ڪنن کي روزو اکين کي روزو،
زبان کي روزو دل کي روزو، فرمايو فرقان ٽني

٢- فرقان آيو رمضان ۾ عمر جو روزو ڪٿي،
واحد قائم اُهو ڪيائين شاهد قرآن ٽني

٣- ماہ رمضان بيشڪ شريف ڀلا ٻين ماهن کي ڇا چئون؟
سڀ ماهہ شريف سڀ سال شريف، ڀلو، برو ڪردار ٽني

٤- هڪ مهينو ٻارهن جي ڪاٽي هلي پوري ڪندو،
تارازي ۾ تر تُرن تا، عمر جو احرام ٽني

٥- رات ڪاٽي وٺي ڏينهن کي ڪٽر ڪا، ڪان پٺي،
پنڌ نہ نبريو ڪين ... باري اهو عمال ٽني!

٦- اُن پاٽي آهي حلال، حرام ڪرڻ اٿني گناهہ،
گناهن ۾ ٽون غرق آهين، هي بنايو مڪر ٽني

٧- جانان جي جوي مرشد مليو سڌ مرنڪي پٺي آ ساري،
آڏو اٿني بار باري "مهدي" اُتي مهندار ٽني

Gul Hayat Institute

ٻلا ٻاگِ ٻينرا! ”مهدي“ مهندار آيو،
ڪُفر منون اَچي جنهن اِسلام آ جاڳايو

١- اَصل ذات ذاتي، آيو مَنجهه صفاتي،
ظاهر باطن لغاتي، ”آدم“ اَچي سڏايو

٢- اڳي عدم ڪنون اعلي، ٿيا صفاتي نالا،
ٻڙجون ۽ ٻان ٻالا، جنهن عام کي هٿايو

٣- اوکو ميدان آهي، ڪُرِيا ايندا کي ڪاهي،
سيڪنهن جي جاءِ ناهي، سڏڙين سِرُ لِڪايو

٤- ”جانَ چَن“ گهوري، سِرڙو ڏنائين سوري،
ڏاتر اَندرڏوري، ميدان تنهن ملهايو

Gul Hayat Institute

عليه السلام
حسين
دين محمد
كيتي كربل تياري
دا ديره جمايا
سختي كربل مينگهہ ملهاري
Hussain prepared for the Karbala;
this hardship is but a pleasant rain to him;
He firmly established the Act of Muhammed (PBUH)
- Sufi Faqir Janan Chan

جا بجا پُٽ
جيئاريائين
مُردا مُئل
اُٿاريائين
عالم کي الاهيت
قُدرت پنهنجي
ڏيکاريائين
آڱر جي اشاري
تو چنڊ کي لهاتي

صوفي فقير جانڻ چن

هَر مظهر دا مالڪ حيدرؑ
سوالي آوي وَل وڃي نَه ٻي دَرَ
شربت قاتل ڪُون هي پِلايا
وهَ وهَ پنجَ تَن دين سِکايا

Gul Hayat Institute

صوفي فقير جانڻ چن سائين

آدم

صحيح سڄاتم آدم آهي ڪير آدم،
آئي ذات صفات ۾ آ. ڏاڍو لڪڙو لڪايو آ
١- آب، آتش، هوا، خاڪ گڏي گڏي،
ويئي قدرت تنهن منجهه ڪعبو اڏي اڏي،
آهي قلب ۾ ڪير؟ صوفي سڄاتو آ سير،
اهو محلات محبوب جو آ

٢- قدرت جو ڪعبي ۾ سر ويو ٿهي ويو ٿهي،
الأنسان سري وَ اَنا سِرهٗ" صحيح آ صحيح،
"آدم"، "آدم" چوان، ڪي نه "الله" چوان؟
جنهنجو شاهد حديث قرآن آ

٣- عاشقن الله جي اثباتي ڪئي آ ڪئي،
ڇاتي اندر تن جي جهاتي پئي آ پئي،
ڪيائون سر ڪي سجُود، ڇڏي ڏٺئون بيو معبود،
اٿئي پهر نماز آ

٤- جانڻ چِن، مرشد مهدي مليو آ مليو،
تنهن جي پاس سان در ڪعبي جو کُليو آ کُليو،
لهي پئي آهي لِڪ، ويا شرڪ ۽ شڪ،
پيو معراج مولا جو آ.

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir,2012

"عاشق"

جِيڪي گھُرن الله، تن کي اُڃ نہ بُک
نڪي سِيِ سياري نڪي سانوڻ لُک
دوني وڍي دورُ ڪيائون رندو چاڙهيئون رُڪ
ٻولي ٻولن ٻِي نڪا هيڪڙائي ۾ هڪ
جاڻڻ چن چوي پڪ، گاروڙي گُم ٿَيا

جيڻ سارن تنئين سِڪن، سڪ نہ ڏي سَنڌو
جيڻ ٿين فنا تنئين ٿين بَقا، جيئن ٿين ميرا تيئن مزو
سامين انهيِ سُرت مڻون لوچي لعل لڌو
جاڻڻ چن ٻڌو، "قالُو ابليٰ" جي قول سان

Sufi Faqir Janan Chan, (1895-1995)

Gul Hayat Institute

Mohabat Ali Faqir, 2012

”عبرت ۽ حيرت“

عرش ڇڏي ڪينن فرش تي آئين ڪهڙي هي توکي ڪاڻ ويار؟
١ -اصلنون هُنين تون لامڪاني، مڪان ناهي ٿينين مڪاني،
عرش ۽ ڪُرسي ڇڏيئي آشيانو اصل وارو وڻاڻ ويار
٢ -مٽي سان اچي پاڻ ملائيئي ”اُسجدُوالآدم“ ويهي ٻُڌايئي،
مذهب ڪي اهو ويساهه ناهي رندن جاتو جاڻ ويار
٣- احد تون آن احمد تون آن محمد تون آن مهدي تون آن
” عَلِي اُلعَظِيم “ الله بہ تون آن پربن ڏني تو پڇاڻ ويار
٤- شَريعت طَريقت حقيقت معرفت، اول آخر باطن ظاهر زيارت
عشق آڏي اَچي اها امارت، ڪيني پوءِ روح رهاڻ ويار
5-پاڻ پرجهاڻي جڏهن پاتم ” وَفِي اَنفُسَڪُم “ صاف سُڃاتم
جانڻ چمن تي ناتو لاتم، پنهنجو پاڻ سان ساڻ ويار

Gulhayat Institute

ڪلام: صوفي حضرت جان محمد (جانڻ چن)

سهيڙيندڙ: - فقير شفيق الزمان جمالي

سهڪار:-فقير صوفي جانڻ چن ادبي سنگت حيدر آباد

Gul Hayat Institute

Sjamali517@gmail.com

Haq Mojuud

Gul Hayat Institute

Sada Mojuud

فقير جانڻ چن ادبي مرڪز

حيدرآباد ، سنڌ ، پاڪستان